

hlášení; provede je ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krofta v. r.	Dr. Zadina v. r.
Dr. Černý v. r.	Machník v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Ing. Nečas v. r.
Dr. Franke v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Dérer v. r.	Tučný v. r.
Najman v. r.	Dr. Šrámek v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Spina v. r.
Ing. Dostálek v. r.	Zajiček v. r.

2.

Vyhláška ministra veřejných prací ze dne 17. prosince 1936,

kterou se vyhláší upravené plné znění
zákona o pojištění u báňských bratrských
pokladen.

Podle čl. VI, odst. 2 zákona ze dne 3. července 1936, č. 200 Sb. z. a n., o pojištění u báňských bratrských pokladen, upravuji a vyhláší v příloze plné znění zákona ze dne 11. července 1922, č. 242 Sb. z. a n., o pojištění u báňských bratrských pokladen, jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 200/1936 Sb. z. a n.

Ing. Dostálek v. r.

Příloha k vyhlášce č. 2/1937 Sb. z. a n.

Zákon o pojištění u báňských bratrských pokladen.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. 1.

I. O pojistné povinnosti.

§ 1.

Předmětem pojištění podle tohoto zákona je poskytování:

1. pojistných dávek pro případ nemoci,

2. provise invalidní a starobní, vdovské a sirotčí, výbavného a odbytného.

§ 2.

(1) Na všechny dávky v § 1 uvedené pojištěním povinen a podle tohoto zákona pojištěn jest, kdo je zaměstnán v hornictví (§ 131 o. h. z.) v Československé republice, není-li podroben jinému povinnému pojištění pensijnímu.

(2) V hornictví zaměstnané osoby podrobené jinému pojištění pensijnímu jsou, pokud pro ně nejsou ustanoveny výjimky zákony o nemocenském pojištění dělníků, pojištěny pouze pro případ nemoci. Báňské hejtmanství je oprávněno osoby tyto po jejich souhlasu zprostiti pojistné povinnosti, mají-li vůči podnikateli nárok na plné služební požitky aspoň po dobu, po kterou se poskytuje nemocenské podle zákonů o pojištění dělníků pro případ nemoci, aneb dostává-li se jim aspoň výhod tímto zákonem zaručených.

(3) Ustanovení odstavce 1 a 2 se vztahují i na zaměstnance revírních bratrských pokladen.

§ 3.

(Zrušen zákonem č. 200/1936 Sb. z. a n.)

A. Pojištění nemocenské.

§ 4.

Pokud tento zákon neustanovuje jiného o právech a povinnostech pojištěnců a podnikatelů, platí o pojištění pro případ nemoci u nemocenského oddělení revírní bratrské pokladny zákony o nemocenském pojištění dělníků.

§ 5.

(1) Poživatelům invalidní nebo starobní provise podle tohoto zákona aneb invalidního nebo starobního důchodu podle zákonů o pensijním pojištění a příslušníkům jejich rodin zachovává se, nejsou-li povinně pojištěni pro případ nemoci a bydlí-li v obvodu revírní bratrské pokladny, ke které náleželi v den přiznání provise (pense), pojištění pro případ nemoci, platí-li příspěvky ve stanovách zvlášť určené. Pojištění těchto osob zaniká písemně potvrzeným oznámením, že se zřikají dalšího pojištění, jakož i neplacením příspěvků za dva po sobě jdoucí měsíce.

(2) Pojištění těchto osob vztahuje se na bezplatnou lékařskou pomoc, čítající v to pomoc při porodu, přispění báby, jakož i potřebná léčiva a jiné terapeutické pomůcky a na pohřebné. Pojištění příslušníků rodiny lze

ve stanovách omeziti na manželku, po případě družku a na manželské, nemanželské a nevlastní děti, bydlící ve společné domácnosti s poživitelem provise nebo důchodu invalidního po případě starobního.

§ 6.

(1) Nabyli-li poživatel provise invalidní nebo starobní, jemuž a jehož rodinným příslušníkům se zachovává pojištění po smyslu § 5, nároku na provisi po 31. prosinci 1920, činí pohřebné pro případ úmrtí takového poživatele anebo člena jeho rodiny polovici pohřebného, které by náleželo podle stanov, kdyby úmrtí bylo nastalo v posledním mzdovém období, než dotčenému poživateli byla přiznána provise.

(2) Pohřebné nesmí však převyšovati 150 Kč, zemřel-li poživatel provise invalidní nebo starobní, nabyvší před 1. lednem 1921 nároku na provisi, dále 50 Kč, zemřel-li příslušník jeho rodiny nejvýš 14letý, a 100 Kč pro případ úmrtí příslušníka jeho rodiny staršího.

§ 7.

Pro výpočet pohřebného podle § 6 jest rozhodným den úmrtí, zemřel-li člen ve službě činné, a den nápadu provise invalidní (starobní), jde-li o vdovu aneb sirotky po poživateli provise.

§ 8.

(1) Vdovám a sirotkům požívajícím provise podle tohoto zákona aneb důchodu podle zákonů o pensijním pojištění zachovává se, nejsou-li jinak podrobeni pojištění pro případ nemoci, taktéž pojištění ve smyslu § 5, a to jednostranným sirotkům i tehdy, když ovdovělá jejich matka opětným sňatkem pozbyla nároku na provisi vdovskou a tím i na pojištění podle § 5.

(2) K pojištění podle § 5 jsou oprávněni i pozůstalí po pojištěncích usmrcených podnikovým úrazem, byť nepoživali provise (pense), nýbrž pouze důchodu úrazového.

§ 9.

Příspěvky v § 5 uvedené lze srážeti s provise.

§ 10.

Pokud podle zákonů o nemocenském pojištění dělníků přísluší rozhodovati a nařizovati úřadům politickým a ministerstvu sociální péče, rozhodují a nařizují v obdobných záležitostech bratrských pokladen báňské úřady a ministerstvo veřejných prací.

B. Pojištění na provise.

§ 11.

Nárok na invalidní provisi má bez ohledu na věk člen, stane-li se po dokončení čekací doby (§ 18) neschopným svého dosavadního povolání.

§ 12.

Provis invalidní přísluší bez průkazu neschopnosti k povolání jako provise starobní:

- a) členu, který dokonal 55. rok věku a získal 360 započitatelných příspěvkových měsíců,
- b) členu, který dokonal 60. rok věku a získal 180 započitatelných příspěvkových měsíců,

není-li v zaměstnání povinně pojištěném podle tohoto zákona.

§ 12a).

Nárok na invalidní (starobní) provisi nevzniká, pokud pojištěnec má nárok na nemocenské z pojištění nemocenského.

§ 13.

(1) Provis invalidní (starobní) se skládá z částky základní a z částek zvyšovacích.

(2) Základní částka činí Kč 300 ročně. Částka zvyšovací činí za každý příspěvkový měsíc získaný do 30. června 1936 Kč 7— a za každý příspěvkový měsíc získaný po tomto dni Kč 7'50.

(3) Provis invalidní nebo starobní může se zvýšiti o jednu polovinu, je-li provisionista trvale tak bezmocný, že stále potřebuje pomoci, ošetření a obsluhy jiné osoby.

§ 13a).

Invalidní (starobní) provise se zvyšuje za každé dítě, které by v případě úmrtí provisionisty mělo nárok na provisi sirotčí [§ 14a)], pokud provisionista o ně pečuje, o vychovávací příspěvek, který za každé dítě činí desetinou provise vyměřené podle § 13, odst. 1 a 2.

§ 13b).

(1) Byl-li nárok na přiznání invalidní provise zamítnut nebo byla-li invalidní provise odňata, může býti nárok na přiznání invalidní provise před uplynutím jednoho roku uplatněn jen tehdy, když žadatel osvědčí lékařským vysvědčením, že nastala podstatná změna ve zdravotním stavu naposledy zjištěném. Jinak jest žádost odmítnouti bez dalšího

řízení. Proti takovému odmítnutí není opravného prostředku.

(2) Náklady lékařského vysvědčení, které žadatel předložil, nahradí se mu přiměřeným způsobem, byl-li nárok uznán.

§ 14.

(1) Nárok na vdovskou provisi má vdova pojištěnce, který v době úmrtí požíval provise nebo měl nárok na provisi.

(2) Vdovská provise činí polovinu invalidní provise, vypočtené podle § 13, odst. 1 a 2 na základě příspěvkové doby manžela započítané v den jeho úmrtí.

(3) Nároku na provisi nemá vdova:

- a) byla-li z vlastní nebo oboustranné viny soudně rozvedena;
- b) vstoupila-li v manželství v době, kdy její manžel požíval již provise, leč by v době úmrtí manžela uplynuly již dva roky ode dne uzavření sňatku;
- c) bylo-li rozsudkem trestního soudu uznáno, že zavinila nebo spoluzavinila smrt manželovu.

(4) Provádá-li se vdova znovu, obdrží trojnásobnou roční částku vdovské provise; tím zanikají její nároky z pojištění zemřelého manžela. Nárok musí být uplatněn do 2 let po uzavření sňatku, jinak zaniká.

(5) Vdovská provise může se zvýšit o polovinu, je-li vdova trvale tak bezmocná, že stále potřebuje pomoci, ošetření a obsluhy jiné osoby.

(6) Při rozluce z viny manželovy má rozloučená manželka nárok na provisi ve výši vdovské provise, nevstoupila-li v nové manželství a není-li po pojištěnci (provisionistovi) vdovy, které přísluší nárok na provisi vdovskou. Předcházejících ustanovení tohoto paragrafu se použije obdobně.

§ 14a).

(1) Nárok na sirotčí provisi má dítě mladší sedmnácti let v případě úmrtí pojištěného otce nebo pojištěné matky, požíval-li zemřelý rodič provise nebo měl-li na ni nárok. Nemanželské dítě má však nárok na sirotčí provisi zakládající se na pojištění jeho otce jen tehdy, bylo-li otcovství soudně zjištěno anebo za života otcova mimosoudně uznáno.

(2) Osvojenec mladší sedmnácti let má nárok na sirotčí provisi po osvojiteli pouze tehdy, bylo-li osvojení provedeno alespoň půl

roku před nápadem provise osvojiteli nebo před jeho smrtí.

(3) Zanechal-li pojištěnec (provisionista) osiřelé vnuky nebo nevlastní děti mladší sedmnácti let, mají tito vnukové nebo nevlastní děti také nárok na provisi sirotčí, avšak jen tehdy, byli-li výživou odkázáni převážně na zemřelého pojištěnce (provisionistu).

(4) Nárok na provisi sirotčí má schovanec mladší sedmnácti let po pěstounu, avšak pouze tehdy, byl-li u pěstouna vyživován bezplatně alespoň půl roku před nápadem provise pěstounu nebo před jeho smrtí a byl-li výživou převážně na něj odkázán.

(5) Sirotčí provise činí pro jednostranně osiřelé dítě jednu pětinu a pro oboustranně osiřelé dítě dvě pětiny invalidní provise, vypočtené podle § 13, odst. 1 a 2.

(6) Je-li tu nárok na několik provisi sirotčích podle tohoto zákona, přísluší vždy jen jedna z nich a to nejvyšší.

(7) Sirotku staršímu sedmnácti let, avšak mladšímu dvacetičtyř let, náleží sirotčí provise, pokud je pro duševní nebo tělesnou vadu zcela nezpůsobilý k výdělku.

(8) Sirotčí provise oboustranně osiřelého sirotka staršího čtrnácti let může se zvýšit o polovinu, je-li dítě trvale bezmocné tak, že stále potřebuje pomoci, ošetření a obsluhy jiné osoby.

§ 14b).

Je-li pojištěnec nebo provisionista déle jednoho roku nezhvěstný, lze přiznati vdovskou a sirotčí provisi, jakož i odbytné [§ 17a)] před ukončením soudního řízení o prohlášení za mrtva, činí-li okolnosti úmrtí pravděpodobným.

§ 15.

(1) Požívá-li osoba mající nárok na invalidní provisi invalidního důchodu podle právních předpisů o úrazovém pojištění (zaopatření) dělníků nebo nabude-li takového důchodu, krátí se provise [bez zvýšení podle § 13, odst. 3 a § 13a)] a státní příspěvek [§ 18a)] potud, pokud úhrn provise, státního příspěvku a úrazového důchodu převyšuje tři čtvrtiny průměrného výdělku dosaženého v roce předešlém v obvodě příslušné revírní bratrské pokladny v té kategorii dělníků, ke které provisionista svým povoláním náležel.

(2) Požívá-li osoba mající nárok na vdovskou provisi důchodu vdovského podle právních předpisů o úrazovém pojištění (zaopatření) dělníků, vyplácí se jen částka, o kterou

vдовská provise se státním příspěvkem převyšuje důchod z úrazového pojištění (započetí). Částka podle § 14, odst. 5 se však nekrátí.

(3) Provise invalidní a vdovská a státní příspěvek se nekrátí, nepřevyšuje-li úrazový důchod Kč 600.— ročně. Provise invalidní a vdovská a státní příspěvek snižují se nejvýše o částku, o kterou důchod úrazový převyšuje Kč 600.— ročně.

(4) Provise a státní příspěvek se snižují o částky, které jsou ve stejném poměru jako provise a státní příspěvek.

v třídách I. až IV. s denním pracovním výdělkem	do Kč 10'50 částku Kč 400'—,
v třídě V. s denním pracovním výdělkem nad Kč 10'50 do Kč 13'50	částku Kč 450'—,
v třídách VI. až VIII. s denním pracovním výdělkem nad Kč 13'50 do Kč 22'50	částku Kč 500'—,
v třídách IX. a X. s denním pracovním výdělkem nad Kč 22'50 do Kč 28'50	částku Kč 550'—,
v třídách vyšších s denním pracovním výdělkem nad Kč 28'50	částku Kč 600'—.

(3) Provdá-li se pojištěnka vdova, které již jednou bylo výbavné vyplaceno podle tohoto zákona nebo podle zákona ze dne 9. října 1924, č. 221 Sb. z. a n., ve znění právních předpisů jej pozměňujících a doplňujících (v dalším textu jen „zákon o invalidním pojištění“), má nárok opět na výbavné jen, byla-li před tímto novým sňatkem dohromady aspoň po dobu pěti let podle tohoto zákona nebo podle zákona o invalidním pojištění znovu povinně pojištěna. Jinak při opětovném sňatku

v třídách I. až IV. s denním pracovním výdělkem	do Kč 10'50 částku Kč 550'—,
v třídě V. s denním pracovním výdělkem nad Kč 10'50 do Kč 13'50	částku Kč 600'—,
v třídách VI. až VIII. s denním pracovním výdělkem nad Kč 13'50 do Kč 22'50	částku Kč 650'—,
v třídách IX. a X. s denním pracovním výdělkem nad Kč 22'50 do Kč 28'50	částku Kč 700'—,
v třídách vyšších s denním pracovním výdělkem nad Kč 28'50	částku Kč 750'—.

(2) Zemře-li pojištěnec po uplynutí čekací doby, nebo zemře-li provisionista požívající invalidní nebo starobní provise a není-li nároku na výplatu vdovské provise, mají pozůstalí nárok na odbytné ve výši roční invalidní (starobní) provise zemřelého, vypočtené podle § 13 odst. 1 a 2 na základě příspěvkové doby započitatelné v den jeho úmrtí.

(3) Pozůstalými podle předchozích odstavců rozumějí se manžel, nejsou-li zde okolnosti uvedené v § 14, odst. 3, děti [§ 14a)] do sedmnácti let, rodiče, jakož i děd a bába zemřelého. Při tom má manžel přednost před dětmi, pokud o ně pečuje, děti před rodiči a tito před dědem a bábou. Rodiče, jakož i děd a bába, mají nárok jen tehdy, byli-li na pojištěnce výživou převážně odkázáni. Dětem starším sedmnácti let a sou-

§ 16.

(Zrušen zákonem č. 200/1936 Sb. z. a n.).

§ 16a).

(1) Nárok na výbavné má pojištěnka, uzavře-li sňatek po dokonání čekací doby (§ 18); nárok tento musí být uplatněn do dvou let po uzavření sňatku, jinak zaniká.

(2) Výbavné určí se podle mzdové třídy, v níž byla pojištěnka v nemocenském pojištění zařazena v době uzavření sňatku nebo naposled před touto dobou a činí:

není nároku na výbavné, bylo-li již jednou vyplaceno.

§ 17.

(Zrušen zákonem č. 200/1936 Sb. z. a n.).

§ 17a).

(1) Zemře-li pojištěnec dříve, nežli uplynula čekací doba (§ 18), mají jeho pozůstalí nárok na odbytné, které se určí podle mzdové třídy, v níž byl člen zařazen v nemocenském pojištění v době úmrtí, a činí:

rozencům může v ohleduhodných případech býti přiznáno odbytné, byli-li výživou převážně odkázáni na pojištěnce.

(4) Nárok na odbytné musí být uplatněn do dvou roků po smrti pojištěncově, jinak zaniká.

§ 18.

(1) Nárok na provisi je vázán na dokonání čekací doby. Čekací doba činí dvacetčtyři dokonané příspěvkové měsíce.

(2) Nastane-li neschopnost k povolání aneb smrt před dokonáním čekací doby podnikovým úrazem utrpěným v zaměstnání povinně pojištěném podle tohoto zákona a odškodněným úrazovou pojišťovnou dělnickou, považuje se čekací doba za dokonanou.

§ 18a).

Státní příspěvek.

(1) Stát poskytuje k zákonné provisi příspěvek, který činí ročně:

- u provise invalidní (starobní) . . Kč 500.—,
- u provise vdovské Kč 250.—,
- u provise jednostranně osiřelého
dítěte Kč 100.—,
- u provise oboustranně osiřelého
dítěte Kč 200.—.

(2) Státní příspěvek se neposkytuje provisionistovi, jehož příjem, nečítaje v to důchody podle zákonů sociálně pojišťovacích, přesahoval v uplynulém berním roce částku prostou daně důchodové.

(3) Má-li provisionista též nárok na požitky podle zákona o válečných poškozených nebo na jiné požitky odpočivné a zaopatřovací podle veřejnoprávních předpisů z pokladen veřejnoprávních, vyplácí se státní příspěvek pouze potud, pokud převyšuje tyto požitky.

(4) Cizí státní příslušníci mají nárok na státní příspěvek jen tehdy, je-li v jejich vlasti rovněž provedeno invalidní a starobní pojištění a je-li tam občanům Československé republiky poskytován státní příspěvek k jejich důchodům.

(5) Státní příspěvek vyplácí Ústřední bratrská pokladna zároveň s provisi v měsíčních stejných částkách.

§ 19.

(1) Pokud invalidní provise, státní příspěvek, částka úrazového důchodu, o kterou tento převyšuje Kč 600.— ročně, a výdělek provisionistův dohromady převyšují tři čtvrtiny průměrného výdělku dosaženého v roce předešlém v obvodě příslušné revírní bratrské pokladny v té kategorii dělníků, ke které provisionista svým povoláním náležel, krátí se invalidní provise a státní příspěvek o částku nad to jdoucí.

(2) Invalidní provise a státní příspěvek se snižují o částky, které jsou ve stejném poměru jako provise a státní příspěvek.

§ 20.

(1) Nárok na provisi invalidní zaniká, ne-li tu již neschopnosti k povolání.

(2) Nárok na provisi invalidní (starobní) zaniká, vstoupil-li provisionista do zaměstnání podléhajícího pojištění podle tohoto zákona.

§ 21.

(1) Na provisi invalidní nemá nároku, kdo si přivodil nezpůsobilost k práci zúmyslně, nad míru hrubým proviněním, aneb při jednání, pro které byl soudním rozsudkem pravoplatně uznán vinným zločinu aneb přečinu. Porušení hornopolicijních předpisů není přečinem po smyslu tohoto ustanovení.

(2) Bratrská pokladna může za zvláštních ohleduhodných okolností vdovskou po případě sirotčí provisi zcela nebo z části poukázati nevinným příslušníkům rodiny, kteří mají proti takovému pojištění zákonný nárok na výživu.

(3) Pozůstalí mají nárok na provisi, i když zemřelý si přivodil smrt zúmyslně.

§ 22.

(1) Provise nebude vyplácena, pokud provisionista

- a) odpykává trest na svobodě trvající déle než jeden měsíc nebo je v donucovací pracovně neb v jiném ústavě, jež vláda určí nařízením;
- b) je déle než jeden měsíc ve službě vojenské.

(2) Má-li však provisionista v těchto případech příslušníky rodiny, kteří jsou v rodinném pojištění nemocenském, nebo kteří mají zákonné nároky na výživu proti němu, přechází na ně jeho nárok. Je-li takových oprávněných osob více, mají přednost manželka a děti před předky, tito pak před ostatními příslušníky rodiny. Mezi osoby téže skupiny rozdělí se provise stejným dílem. Požívá-li oprávněná osoba vyživovacího příspěvku podle zákonů ze dne 23. září 1919, č. 530 Sb. z. a n., nebo ze dne 18. března 1921, č. 120 Sb. z. a n., krátí se její nárok o vyživovací příspěvek.

(3) V případech zasluhujících zvláštního zřetele mohou býti zadrženy částky provisi dodatečně vyplaceny, a to zcela nebo z části.

§ 22a).

(1) Provisionista je povinen oznámiti revírní bratrské pokladně v osmi dnech změnu bydliště jakož i změnu v poměrech směrodatných pro vyměření nebo vyplácení provise. K výzvě bratrské pokladny je provisionista povinen předložit jí potřebné doklady; jestliže této výzvě nevyhoví v dané lhůtě, která nesmí být kratší 30 dnů, může mu býti výplata provise, byl-li na tento následek upozorněn, zastavena na dobu, dokud výzvě nevyhoví.

(2) Provisionista ručí i provisi za škodu, jež bratrské pokladně vznikla opominutím povinností uvedených v odstavci 1.

§ 23.

(1) Nároky z provisního pojištění zůstávají po zániku členství u Ústřední bratrské pokladny zachovány po dobu rovnající se čtvrtině započitatelné příspěvkové doby, nejméně však po dobu 24 měsíců (ochranná lhůta), nevstoupí-li pojištěnec do zaměstnání povinně pojištěného nebo vyňatého z pojistné povinnosti. Při tom se případný zlomek měsíce ochranné lhůty počítá za celý měsíc.

(2) Do doby, po kterou zůstávají zachovány nároky podle odstavce 1, nepočítá se doba, po kterou pojištěnec

- a) požíval nemocenského,
- b) požíval invalidní (starobní) provise nebo po kterou výplata provise odpočívala.

(3) Po uplynutí 24 měsíců ode dne výstupu z povinného pojištění vznikne nárok na invalidní (starobní) provisi jen, jsou-li splněny podmínky pro nápad důchodu invalidního (starobního) podle §§ 109 a 112 zákona o invalidním pojištění.

§ 23a).

(1) Vrátili-li se bývalý člen do pojištění podle tohoto zákona, aniž před tím přestoupil do jiného zaměstnání povinně pojištěného nebo vyňatého z pojistné povinnosti, započítá se mu příspěvková doba dříve získaná, trvalo-li přerušení nejvýše pět let ode dne zániku pojištění. Trvalo-li přerušení dobu delší pěti let, ale kratší deseti let, započítá se příspěvková doba dříve získaná jen tenkrát, získá-li člen před uplynutím těchto deseti let znovu alespoň 12 příspěvkových měsíců. Jinak započítává se doba získaná pouze, dokoná-li člen v novém pojištění povinném aspoň 60 příspěvkových měsíců.

(2) Do doby přerušení podle odstavce 1 nepočítají se doby uvedené v § 23, odst. 2.

§ 23b).

(1) Pojištěnec, který získal aspoň 24 příspěvkové měsíce, má právo dobrovolně pokračovati v pojištění placením měsíčního pojistného Kč 33— a měsíčního sanačního příspěvku Kč 9— na místě sanačního příspěvku členského [§ 82b)].

(2) Toto právo zaniká, neuplatnil-li je pojištěnec před uplynutím ochranné lhůty (§ 23) písemnou přihláškou u revírní bratr-

ské pokladny, u které byl naposled povinně pojištěn.

(3) Pojistné se sanačním příspěvkem je platiti ode dne, kdy přihláška došla revírní bratrské pokladně. První pojistné se sanačním příspěvkem je zaplatiti do 15 dnů ode dne, kdy revírní bratrská pokladna oznámí pojištěnci jich výši; další pojistné se sanačním příspěvkem je platiti měsíčně předem.

(4) Zvyšovací částky činí Kč 4— za každý příspěvkový měsíc získaný dobrovolným pokračováním v pojištění.

(5) Dobrovolné pokračování v pojištění zaniká, jestliže

a) pojištěnec ohlásí, že se vzdává dalšího pokračování v pojištění,

b) pojištěnec nezaplatil pojistného se sanačním příspěvkem do 6 měsíců ode dne splatnosti,

c) vznikla povinnost k převodu (čl. II).

(6) Po zániku dobrovolného pokračování v pojištění zůstávají nároky z pojištění zachovány po dobu 12 měsíců, do které se nepočítá doba ode dne přiznání až do dne odnětí invalidní (starobní) provise. Dobrovolným pokračováním v pojištění nemůže býti zkrácena ochranná lhůta plynoucí z pojištění povinného.

(7) Po uplynutí 24 měsíců ode dne výstupu z povinného pojištění vzniká nárok na invalidní (starobní) provisi jen, jsou-li splněny podmínky pro nápad důchodu invalidního (starobního) podle §§ 109 a 112 zákona o invalidním pojištění.

§ 23c).

Nezaměstnanému se zachovávají nároky z pojištění na provisi po zániku členství u Ústřední bratrské pokladny i přes lhůtu stanovenou v § 23, odst. 1, nejdéle však do šedesáti měsíců ode dne zániku členství u Ústřední bratrské pokladny.

§ 24.

(1) Příspěvkové jsou měsíce, za které se staly splatnými příspěvky na základě pojistné povinnosti nebo za které v případě dobrovolného pokračování v pojištění příspěvky byly zaplacený. Při sčítání zlomků měsíců počítá se každých 30 příspěvkových dní za příspěvkový měsíc.

(2) Za dobu dovolené, za niž členu náleží odměna v penězích podle zákona nebo podle smlouvy, jest platiti příspěvky.

(3) Členství se neruší přerušením zaměstnání pro konání veřejné funkce. Dobu takového přerušení jest však započítati do doby příspěvkové jen, pokud za ni byly zaplacený příspěvky.

§ 24a).

(1) Za příspěvkovou dobu jest považovati též dobu zákonné presenční služby a vojenského výcviku po 30. červnu 1936 osob, které již před nastoupením vojenské služby byly pojištěny na provisi aneb které vstoupí do pojištění u Ústřední bratrské pokladny do 12 měsíců po návratu z vojenské služby. Započtení jest vyloučeno, byla-li uvedeným osobám tato doba již započtena podle ustanovení § 108a) zákona o invalidním pojištění nebo podle § 13 zákona ze dne 21. února 1929, č. 26 Sb. z. a n. (zákon o pensijním pojištění).

(2) Za příspěvkovou dobu započtenou podle odstavce 1 přísluší zvyšovací částky, které by náležely podle § 111, odst. 3 zákona o invalidním pojištění za příspěvkové doby získané ve třídě Aa.

(3) Za započtenou příspěvkovou dobu uvedenou v odstavci 1 zaplatí stát pojistné třídy Aa podle § 158 zákona o invalidním pojištění. Podrobnosti účtování pojistného upraví ministerstvo veřejných prací v dohodě s ministerstvem národní obrany a ministerstvem financí.

(4) Osoby, které před nastoupením vojenské služby byly povinně pojištěny, musí uplatnit nárok na její započtení do 15 měsíců po návratu z vojenské služby. Osoby, které po návratu z vojenské služby po prvé vstoupí do pojištění podle tohoto zákona, musí uplatnit nárok na její započtení do 6 měsíců po vstupu do pojištění. Nárok na započtení je uplatnit a prokázati u příslušné revírní bratrské pokladny.

§ 25.

Příslušníkům cizího státu, kteří mají trvalé bydliště v cizině, náleží provise a státní příspěvek jen tehdy, zachová-li jejich stát vzájemnost vůči příslušníkům československým. Ostatně se určí stanovami způsob vyplácení provise a státního příspěvku, zdržuje-li se provisionista trvale v cizině bez svolení revírní bratrské pokladny.

C. Promlčení.

§ 26.

Nároky na dávky podle tohoto zákona zanikají, kromě případů zvláště vytčených v tomto zákoně, promlčením. Nárok na provise promlčuje se v pěti letech ode dne vzniku

nároku; nárok na jednotlivé splátky provise nebo jiných peněžitých dávek promlčuje se v jednom roce ode dne splatnosti, nárok na výplatu pohřebního a náhradu za pomoc při porodu v jednom roce ode dne úmrtí nebo porodu. Promlčení se přerušuje oznámením nároku u příslušné revírní bratrské pokladny. Jinak platí pro promlčení nároků na dávky podle tohoto zákona ustanovení všeobecného občanského zákoníka.

§ 26a).

(1) Ústřední bratrská pokladna může osoby povinně pojištěné na provisi nebo dobrovolně pokračující v tomto pojištění pojišťovati na dávky uvedené v § 1, bod 2 ve vyšší výměře.

(2) Toto pojištění provádí Ústřední bratrská pokladna ve zvláštním oddělení s odděleným účtováním a hospodařením.

(3) Podmínky tohoto pojištění, jakož i pojistná sazba a stanovy tohoto oddělení vyžadují schválení ministerstva veřejných prací.

II. Organizace pojištění.

§ 27.

(1) Pro celý obvod československé republiky zřizuje se Ústřední bratrská pokladna se sídlem v Praze.

(2) Pro obvod revírního báňského úřadu aneb pro souvislé obvody více revírních báňských úřadů jest zpravidla zřídit jednu revírní bratrskou pokladnu. Počet, obvody a sídla revírních bratrských pokladen určí nařízení. Ministerstvo veřejných prací může obvody revírních bratrských pokladen po jejich slyšení změnit, rozdělit aneb sloučit a jejich sídlo přeložit, přihlížejíc ke zvláštním poměrům jednotlivých revírů.

§ 28.

(1) Ústřední bratrská pokladna je nositelem pojištění na provisi (§ 1, bod 2 a §§ 11 až 26) pro celé území republiky československé.

(2) Ústřední bratrská pokladna plní zároveň pro nemocenská oddělení revírních bratrských pokladen úkoly přikázané Svazům nemocenských pokladen čl. IV zákona ze dne 20. listopadu 1917, č. 457 ř. z.

(3) Revírní bratrské pokladny provádějí jako nemocenské pokladny samostatně pojištění pro případ nemoci (§ 1, bod 1 a §§ 4 až 10) a obstarávají jako úřadovny Ústřední bratrské pokladny jejím jménem záležitosti jim přidělené zákonem, po případě stanovami.

(4) Jako úřadovně Ústřední bratrské pokladny náleží revírní bratrské pokladně zejména:

1. přijímati přihlášky a odhlášky týkající se pojištění provisiního a kontrolovati plnění přihlašovací povinnosti;

2. vésti evidenci členů, pojištěnců a provisionistů a prováděti kontrolu provisionistů;

3. vyměřovati a vybíratí příspěvky pro pojištění provisiní;

4. navrhovati Ústřední bratrské pokladně přiznání, změny a zastavení provisi;

5. prováděti rozhodnutí Ústřední bratrské pokladny o přiznání, změnách a zastavení provisi;

6. vypláceti dávky provisiního pojištění;

7. navrhovati způsob ukládání peněz (§ 83);

8. veškeré ostatní styky s členy Ústřední bratrské pokladny zaměstnanými v obvodu dotčené revírní bratrské pokladny a s podnikateli.

(5) Revírní bratrská pokladna je jako úřadovna Ústřední bratrské pokladny povinna v činnosti uvedené v odstavci 4 se řídití jejími pokyny. Zdráhá-li se revírní bratrská pokladna vykonávati tyto povinnosti nebo neřídí-li se pokyny Ústřední bratrské pokladny, může Ústřední bratrská pokladna vykonávati tyto povinnosti svým zástupcem na útraty revírní bratrské pokladny. Neřídí-li se revírní bratrská pokladna opětovně pokyny Ústřední bratrské pokladny, může ministerstvo veřejných prací k návrhu Ústřední bratrské pokladny po slyšení revírní bratrské pokladny rozpustiti představenstvo, dozorčí výbor, po případě oba tyto orgány a vykonávati jejich práva a povinnosti svými zástupci na útraty revírní bratrské pokladny. Do tří měsíců po rozpuštění orgánu zařídí dozorčí úřad jeho novou volbu.

(6) Úkony uvedené v odstavci 4 vykonává revírní bratrská pokladna v zastoupení Ústřední bratrské pokladny a vystupuje jejím jménem jako strana. Ústřední bratrská pokladna jest oprávněna v kterémkoli stadiu administrativního řízení i v řízení před rozhodčími soudy a před vrchním rozhodčím soudem vystupovati sama jako strana; může rovněž podávati stížnosti k Nejvyššímu správnímu soudu.

A. Revírní bratrské pokladny.

§ 29.

(1) Revírní bratrská pokladna může svým jménem nabývatí práv a zavazovati se, před

soudem žalovati a žalována býti. Za všechny závazky revírní bratrské pokladny ručí věřitelům pouze její jmění, nikoliv však jmění, které spravuje jako úřadovna Ústřední bratrské pokladny.

(2) Řádným soudem revírní bratrské pokladny je věcně příslušný soud, v jehož obvodě sídlí.

§ 30.

Členem revírní bratrské pokladny jest, kdo se zřetelem na své zaměstnání v jejím obvodě je povinen pojištěním pro případ nemoci podle tohoto zákona.

§ 31.

(1) Orgány revírní bratrské pokladny jsou:

- a) valná hromada,
- b) představenstvo,
- c) dozorčí výbor,
- d) společná schůze představenstva a dozorčího výboru.

(2) Působnost v těchto orgánech jest funkce čestnou.

§ 32.

(1) Valná hromada skládá se z delegátů členů a ze zástupců podnikatelů. Počet delegátů členů určí stanovy, musí jich však býti aspoň 20 a může jich býti nejvýše 40. Počet zástupců podnikatelů rovná se počtu delegátů členů. Funkční doba těchto delegátů a zástupců činí 4 roky.

(2) Za každého delegáta a za každého zástupce podnikatelů volí, po případě jmenuje (§ 34) se po jednom náhradníku.

(3) Delegáti členů a zástupci podnikatelů zůstávají v úřadě po uplynutí volebního období, pokud nebudou pravoplatně zvoleni jejich nástupci.

§ 33.

(1) Delegáti členů a jejich náhradníci volí se přímou tajnou volbou podle zásady poměrného zastoupení na základě kandidátních listin. (Zákon ze dne 31. ledna 1919, č. 75 Sb. z. a n., v původním znění.) Volební právo mají všichni členové bez rozdílu pohlaví, kteří dokonali dvacátý rok svého věku, byli členy pokladny prvního dne v měsíci předcházejícím vypsání volby (rozhodný den) a jsou členy ještě v den volby.

(2) Z volebního práva jsou vyloučeni členi, vyloučení z volebního práva do obecního zastupitelstva.

(3) Volitelní jsou osoby oprávněné voliti, které překročily 24. rok svého věku a jsou

členy dotčené pokladny aspoň půl roku před rozhodným dnem.

§ 34.

Podnikatelé jmenují své zástupce. Nedomohou-li se o jejich jmenování, volí je podle zásady poměrného zastoupení na základě kandidátních listin, při čemž podnikatel má tolik hlasů, kolik bylo u něho zaměstnáno členů v rozhodný den. Zástupci podnikatelů nemusí býti ani zaměstnanci ani plnomocníky podnikatelovými.

§ 35.

Volba do valné hromady koná se nejpozději dva měsíce před valnou hromadou.

§ 36.

Volební obvody v okrsku jednotlivých bratrských pokladen ustanoví a první volbu vypíše báňské hejtmanství. Další volby vypíše představenstvo bratrské pokladny způsobem nařízeným stanovami a oznámí konání voleb dozorčímu úřadu.

§ 37.

(1) K sestavení voličských seznamů ve volebním sboru členů jmenuje dozorčí úřad na návrhy odborových organizací podle poměru počtu jejich členů na volbě zúčastněných 5členné volební komise pro jednotlivé volební obvody. Týmž způsobem budiž sestavena ústřední volební komise pro celý obvod bratrské pokladny.

(2) O vyložení seznamů voličských a námítkách proti nim, jakož i o řízení o námítkách a způsobu volby platí obdobně ustanovení §§ 14, 16, 17, 30, 31, 33, 43, 45, 46, 50 až 58 zák. č. 75/1919 Sb. z. a n. v původním znění.

§ 38.

(1) Valná hromada volí v oddělených skupinách členů a podnikatelů starostu, jeho náměstka a sedm členů představenstva. Skupina členů volí starostu, který nemusí býti členem revírní bratrské pokladny, a pět členů představenstva. Skupina podnikatelů volí ze sebe náměstka starosty a dva členy představenstva. Za každého člena představenstva volí příslušná skupina dva náhradníky.

(2) Volby řídí ústřední volební komise jmenovaná podle § 37.

(3) Starostou a jeho náměstkem může býti toliko státní občan československé republiky.

§ 38a).

(1) Starosta a jeho náměstek volí se nad-

poloviční většinou odevzdaných hlasů. Neobdrží-li při první volbě nikdo většiny, je konati užší volbu mezi kandidáty, kteří obdrželi největší počet hlasů. Zvolen je, kdo soustředil na sebe největší počet platných hlasů. Soustředí-li se i při druhé volbě na dva nebo více kandidátů stejný počet hlasů, rozhodne mezi nimi los.

(2) Byla-li za starostu zvolena osoba, která není členem revírní bratrské pokladny, vstoupí zvolený starosta na první místo kandidátní listiny předložené při volbě delegátů volební skupinou, která ho kandidovala; tím posune se pořadí ostatních kandidátů.

(3) Uprázdnil-li se během funkční doby místo starosty nebo jeho náměstka, provede se náhradní volba do 3 měsíců.

§ 38b).

(1) Po volbě starosty a jeho náměstka rozdělí ústřední volební komise na jednotlivé volební skupiny počet členů představenstva, a to podle zásady poměrného zastoupení a podle výsledku voleb delegátů.

(2) Členy představenstva a jejich náhradníky v počtu přiděleném té které volební skupině zvolí tato ze sebe nadpoloviční většinou hlasů.

(3) Stejným způsobem zvolí se členové představenstva a jejich náhradníci ze skupiny podnikatelů.

§ 39.

Funkční doba představenstva činí čtyři roky. Představenstvo zůstává v úřadě po uplynutí této doby, dokud nebude pravoplatně ustaveno nové.

§ 40.

(Zrušen zákonem č. 200/1936 Sb. z. a n.)

§ 41.

Představenstvu přísluší veškerá správa a zastupování revírní bratrské pokladny, vyjímaje věci, jež zákonem nebo stanovami jsou výslovně vyhrazeny usnesení valné hromady aneb společné schůze představenstva s dozorčím výborem (§ 46).

§ 42.

(1) Stanovy určí podrobněji plnou moc představenstva a způsob provedení usnesení Ústřední bratrské pokladny nebo orgánů revírní bratrské pokladny.

(2) Právním jednáním představenstva v mezích jeho plné moci vznikají pro revírní bra-

trskou pokladnu a případně pro Ústřední bratrskou pokladnu práva a závazky.

(3) K veškerému právnímu jednání legitimuje představenstvo potvrzení dozorčího úřadu, že osoby v tomto potvrzení uvedené jsou členy představenstva v této době.

(4) Představenstvo nechť ohlásí každou změnu svého složení a výsledek každé volby do 15 dnů dozorčímu úřadu a Ústřední bratrské pokladně.

(5) Dokud taková změna nebyla dozorčímu úřadu ohlášena, účinkuje naproti třetím osobám jen tehdy, když se dokáže, že jim byla známa.

§ 43.

(1) Valné hromadě jest výlučně vyhrazeno:

1. voliti členy představenstva a dozorčího výboru;

2. voliti přisedící rozhodčího soudu;

3. usnášeti se o stanovách a jejich změně;

4. usnášeti se o výroční zprávě představenstva a o jeho absolutoriu;

5. usnášeti se o vymáhání nároků vzniklých proti členům představenstva nebo dozorčího výboru z jejich úřadování a o volbě zmocněnce k vymáhání těchto nároků;

6. usnášeti se o návrhu na změnu obvodu aneb sídla pokladny (§ 27);

7. voliti delegáty členů a zástupce podnikatelů pro valnou hromadu Ústřední bratrské pokladny.

(2) Usnesení uvedená v bodech 3, 4 a 5 podléhají schválení Ústřední bratrské pokladny, pokud se týkají činnosti revírní bratrské pokladny při provádění pojištění na provisi.

§ 44.

(1) Pro kontrolu správy revírní bratrské pokladny zvolí se dozorčí výbor. Dozorčí výbor čítá 9 členů. Šest členů volí ze sebe zástupci podnikatelů a tři členy volí delegáti ze sebe podle zásady poměrnosti na základě kandidátních listin. Za každého člena dozorčího výboru volí příslušná skupina dva náhradníky.

(2) Člen představenstva nemůže současně býti členem dozorčího výboru.

(3) Zástupci podnikatelů v dozorčím výboru volí ze sebe předsedu, zástupci členů jeho náměstka nadpoloviční většinou hlasů. Při tom obdobně platí § 38a), odst. 1, druhá až čtvrtá věta a § 39. Předsedou a jeho náměstkem může býti toliko státní občan Československé republiky.

(4) Uprázdnil-li se během funkční doby místo předsedy nebo jeho náměstka, provede se náhradní volba do 3 měsíců.

§ 45.

(1) Dozorčí výbor jest povolán dohlížeti k celkovému hospodaření orgánů pokladny při provádění pojištění nemocenského, zejména k přesnému zachovávání zákona, stanov a jinakých předpisů, prozkoumávati účtování a správu pokladny, prozkoumávati účetní uzávěrku a podávati zprávu valné hromadě o tom, co shledal. Odepře-li valná hromada na základě této zprávy absolutorium, odstoupí představenstvo z úřadu. Dozorčí výbor může dvou- a třetinovým usnesením způsobiti svolání valné hromady jakož i společné schůze (§ 46).

(2) Členové dozorčího výboru mohou se zúčastniti schůzí představenstva a členové představenstva schůzí dozorčího výboru s hlasem poradným.

(3) Představenstvo a dozorčí výbor budou si vzájemně vyměňovati opisy zápisů o svých schůzích.

(4) Nevyhoví-li představenstvo výtkám dozorčího výboru, jest o tom vyrozuměti dozorčí úřad, jenž zakročí podle §§ 68 až 70 tohoto zákona.

§ 46.

Usnesení společné schůze představenstva a dozorčího výboru, již řídí střídavě starosta revírní bratrské pokladny a předseda dozorčího výboru, se vyhrazuje:

1. Usnesení o návrzích představenstva o věcech přesahujících rámec obvyčejného hospodaření, zejména o tom, má-li býti nabyto nemovitosti, mají-li býti nemovitosti zatíženy nebo zcizeny, mimo nabytí jich v řízení exekucním a konkursním k odvrácení škody. Ve sporných případech, zda nějaká věc přesahuje rámec obvyčejného hospodaření, rozhoduje dozorčí úřad;

2. usnesení o návrzích představenstva na přijímání (jmenování) a propouštění zaměstnanců a na sjednání služebních smluv s nimi v mezích služebního řádu. Služební a platové poměry zaměstnanců revírních bratrských pokladen upraví služební a platový řád, který vydá ministerstvo veřejných prací v dohodě s ministerstvem financí;

3. usnesení o návrzích představenstva na sjednání a zrušení smluv s lékaři, zkoušenými zubními techniky, porodními asistentkami, lékárníky a léčebnými ústavu;

4. usnesení o návrzích představenstva na stanovení výše příspěvků podle § 81, odst. 2;

toto usnesení vyžaduje schválení dozorčího úřadu;

5. usnesení o směrnících pro náhradu hoto- vých výloh a presenčních platů členům správ- ních orgánů.

§ 47.

(Zrušen zákonem č. 200/1936 Sb. z. a n.)

§ 47a).

Volební řízení upravuje podrobněji vládní nařízení.

§ 47b).

(1) Orgány revírní bratrské pokladny jsou schopny se usnášeti, byla-li schůze řádně svolána a je-li kromě starosty (předsedy) nebo jeho náměstka přítomna většina ostatních jejích členů.

(2) K platnosti usnesení o změně stanov je třeba dvoutřetinové většiny přítomných; jinak je usnesení platné, vyslovila-li se pro návrh většina přítomných.

(3) Při rovnosti hlasů platí za přijatý návrh, pro nějž hlasoval též předsedající. Skupina členů, kteří pro takto přijatý návrh nehlasovali, může do 15 dnů proti usnesení podati odpor, usnese-li se prostou většinou na jeho podání. Odpor se podává ve dvou stejnopisech starostovi (jeho náměstkovi). Byl-li odpor podán včas, přeruší starosta (jeho náměstek) provedení usnesení vzatého v odpor a předloží opis zápisu o usnesení a jeden stejnopis odporu dozorčímu úřadu, který rozhodne do 15 dnů. Nedoručí-li dozorčí úřad do 15 dnů po předložení zápisu a odporu představenstvu písemný výnos o zastavení usne- sení, lze usnesení provést.

B. Ústřední bratrská pokladna.

§ 48.

Ústřední bratrská pokladna může nabývatí svým jménem práv a přejímati závazky, u soudu žalovati a žalována býti. Za všechny její závazky ručí věřitelům celé její jmění. Jejím řádným soudem je věcně příslušný soud v Praze.

§ 49.

Členem Ústřední bratrské pokladny je, kdo je podle tohoto zákona povinen pojištěním na provisi.

§ 50.

(1) Orgány Ústřední bratrské pokladny jsou:

a) valná hromada,

b) výbor,

c) představenstvo.

(2) Působnost v těchto orgánech jest funkce čestnou.

§ 51.

(1) Valná hromada skládá se z delegátů členů a ze zástupců podnikatelů. Na obvody revírních bratrských pokladen s počtem členů do 2000 připadá po jednom delegátu členů a po jednom zástupci podnikatelů. U revírních bratrských pokladen s větším počtem členů připadá na každé 2000 členů po jednom dele- gátu členů a po jednom zástupci podnikatelů; zbytek větší 1000 pokládá se za plný počet, ke zbytku menšímu se nepřihlíží. Pro výpočet delegátů členů a zástupců podnikatelů bere se za základ počet členů ke konci posledního kalendářního roku. Za každého delegáta členů a za každého zástupce podnikatelů volí (jme- nuje) se jeden náhradník.

(2) Funkční doba delegátů členů a zástupců podnikatelů činí 4 roky; delegáti a zástupci zůstávají v úřadě po uplynutí této doby, pokud nenastoupí úřad jejich nástupci.

§ 52.

(1) Delegáty členů volí skupina delegátů členů valných hromad revírních bratrských pokladen (§ 43, odst. 1, bod 7) podle zásady poměrného zastoupení na základě kandidát- ních listin (zákon č. 75/1919 Sb. z. a n. v pů- vodním znění).

(2) Volby delegátů členů a zástupců podni- katelů vypisuje výbor Ústřední bratrské po- kladny a určuje den, kterého se konají volby ve všech revírních bratrských pokladnách.

§ 52a).

Podnikatelé jmenují své zástupce ve valné hromadě přímo; neshodnou-li se o jejich jme- nování, provedou se volby zástupců podni- katelů rovněž ve valných hromadách revírních bratrských pokladen podle § 52, při čemž podnikatel má tolik hlasů, kolik bylo u něho zaměstnáno členů koncem kalendářního roku předcházejícího dni vypsání volby.

§ 52b).

(1) Do působnosti valné hromady patří:

a) voliti členy výboru,

b) voliti přisedící vrchního rozhodčího soudu.

(2) Valnou hromadu svolává a řídí zástupce dozorčího úřadu.

§ 53.

(1) Výbor skládá se ze starosty, jeho náměstka a 30 členů; za každého člena jest zvoliti jeho náhradníka. Polovina členů (náhradníků) připadá na zástupce členů a polovina na zástupce podnikatelů.

(2) Valná hromada volí v oddělených skupinách delegátů členů a zástupců podnikatelů členy výboru a jich náhradníky podle zásady poměrného zastoupení; o způsobu volby platí ustanovení § 38b) obdobně, při čemž funkci Ústřední volební komise vykonává dozorčí úřad.

(3) Funkční doba výboru činí 4 roky. Výbor zůstává v úřadě po uplynutí této doby, pokud nebude pravoplatně ustaven nový.

(4) Zástupci podnikatelů nemusí býti ani plnomocníky ani zaměstnanci podnikatelůvými.

§ 53a).

(1) Zástupce dozorčího úřadu svolá a řídí ustavující schůzi výboru k volbě nového starosty a jeho náměstka, kteří nemusí býti ani členy Ústřední bratrské pokladny ani plnomocníky nebo zaměstnanci podnikatelů. Starostou a jeho náměstkem může býti toliko státní občan Československé republiky.

(2) Za starostu a jeho náměstka jsou zvoleni, kdo obdrželi aspoň tři čtvrtiny hlasů všech členů výboru; nedosáhl-li jeden nebo druhý kandidát tohoto počtu hlasů, zvolí nadpoloviční většinou odevzdaných hlasů starostu skupina členů a jeho náměstka skupina zástupců podnikatelů. Pro tuto druhou volbu v oddělených skupinách platí § 38a), odst. 1, věta druhá až čtvrtá.

(3) Byl-li za starostu neb jeho náměstka zvolen člen výboru, nastupuje jako člen výboru jeho náhradník.

(4) Uprázdnil-li se během funkční doby místo starosty nebo jeho náměstka, provede se náhradní volba do 3 měsíců.

§ 54.

(1) Představenstvo skládá se ze starosty, jeho náměstka a osmi členů. Funkční doba představenstva činí 4 roky; představenstvo zůstává v úřadě po uplynutí této doby, dokud nebude pravoplatně ustaveno nové.

(2) Výbor volí ze svého středu odděleně ve skupině zástupců členů a ve skupině zástupců podnikatelů po čtyřech členech představenstva podle zásady poměrného zastoupení. Za každého člena jest zvoliti jeho náhradníka.

§ 54 a).

(1) Představenstvu přísluší veškerá správa a zastupování Ústřední bratrské pokladny, vyjímaje věci, jež zákonem nebo stanovami jsou vyhrazeny usnesení výboru. Ustanovení § 42, odst. 3 až 5 a § 47b) platí obdobně.

(2) Služební a platové poměry zaměstnanců Ústřední bratrské pokladny upraví služební a platový řád, který vydá ministerstvo veřejných prací v dohodě s ministerstvem financí.

§ 55.

(1) Výboru jest vyhrazeno:

1. voliti členy představenstva;
2. usnášeti se o stanovách a jejich změně;
3. usnášeti se o výroční zprávě představenstva a jeho absolutoriu;
4. usnášeti se o vymáhání nároků vzniklých proti členům představenstva z jejich úřadování a o volbě zmocněnce k vymáhání těchto nároků;

5. usnášeti se o schválení usnesení valných hromad revírních bratrských pokladen, podléhajících schválení Ústřední bratrské pokladny;

6. usnášeti se o směrnících pro náhradu hotových výloh a presenčních platů členům správních orgánů;

7. usnášeti se o tom, má-li býti nabyto nemovitostí, mají-li nemovitosti býti zatíženy nebo zeizeny, mimo nabytí nemovitostí v řízení exekucním a konkursním k odvrácení škody. Převyšuje-li částka, za kterou má býti nemovitostí nabyto, nebo kterou mají býti nemovitosti zatíženy, nebo za kterou mají býti zeizeny, obnos jednoho milionu Kč, jest k tomu třeba souhlasu ministra veřejných prací a ministra financí;

8. usnášeti se o předmětech, jež mu předloží k rozhodnutí představenstvo.

(2) § 47b) platí obdobně.

(3) Ke schůzím výboru, jež se mají raditi a usnášeti o hospodářském plánu a všeobecných podmínkách ukládacích neb o změnách tohoto plánu a těchto podmínek, jest přizvati též zástupce ministerstva financí. Odchyluje-li se názor zástupce ministerstva financí od usnesení výboru, vyžaduje usnesení to k účinnosti své ještě schválení ministrem veřejných prací v dohodě s ministrem financí. V případě tom neplatí ustanovení § 47 b), odst. 3, poslední věta.

§ 55a).

Volební řízení upravuje podrobněji vládní nařízení.

§ 56.

(Zrušen zákonem č. 200/1936 Sb. z. a n.)

§ 57.

(Zrušen zákonem č. 200/1936 Sb. z. a n.)

III. Soudnictví.

§ 58.

(1) V obvodu každé revírní bratrské pokladny zřídí se rozhodčí soud, a to pokud neurčí ministerstvo veřejných prací jinak, v sídle pokladny.

(2) Rozhodčí soud se skládá ze stálého předsedy, čtyř přísedících a z potřebného počtu náměstků a náhradníků.

(3) Předsedu a jeho náměstký jmenuje ministr veřejných prací ve shodě s ministrem spravedlnosti ze soudců z povolání.

(4) Po 2 přísedících a 4 náhradnících volí valná hromada, a to každá skupina (podnikatelé a členové) zvlášť, zároveň při volbě představenstva (§ 38) na volební období téhož. Člen rozhodčího soudu nemusí býti členem bratrské pokladny, nesmí však býti ani členem výboru nebo představenstva Ústřední bratrské pokladny, ani členem představenstva nebo dozorčího výboru revírní bratrské pokladny, ani nesmí býti v jejich službě nebo majitelem, plnomocníkem nebo zaměstnancem závodu, jehož se spor týká. Řízení rozhodčího soudu, odměnu předsedů rozhodčích soudů, jich náměstků, jakož i náhradu přísedícím příslušející upraví nařízením ministr veřejných prací v dohodě se zúčastněnými ministry. Náklady tyto jakož i ostatní výdaje spojené se zřízením a správou rozhodčího soudu uhradí revírní bratrská pokladna, v jejímž obvodu se soud nachází.

§ 59.

(1) Místně příslušný k stížnosti je rozhodčí soud té revírní bratrské pokladny, k níž náleží podnik, v němž byl dotčený pojištěnec zaměstnán.

(2) Ministerstvo veřejných prací může v případě potřeby zřídit expositury rozhodčího soudu dle předchozích ustanovení složené. V takovém případě také určí, kdo má hraditi náklady spojené se zřízením a správou expositury.

§ 60.

(1) Rozhodčí soud jest výhradně příslušný pro rozhodování všech sporů, které vzniknou z poměrů pojišťovacích mezi revírní bratrskou

pokladnou a jejími pojištěnci. K těmto sporům náleží také spor o povinnosti k pojištění u bratrské pokladny, nespokojí-li se výměrem pokladny osoba, jež se o přijetí do bratrské pokladny uchází anebo svou povinnost k pojištění u bratrské pokladny popírá.

(2) Spory vzniklé mezi revírními bratrskými pokladnami z provádění pojištění nemocenského patří před rozhodčí soud žalované bratrské pokladny. Spory mezi revírními bratrskými pokladnami vzniklé při provádění pojištění na provisi rozhoduje představenstvo Ústřední bratrské pokladny.

(3) Pakli by se muselo v jistém případě považovati tolik předsedů nebo přísedících za vyloučené nebo předpojaté, že by rozhodčí soud se nemohl ustaviti, odkáže ministerstvo veřejných prací tuto při k jinému rozhodčímu soudu.

§ 61.

Pro podání stížnosti k rozhodčímu soudu z výměru bratrských pokladen ustanovuje se nepřestupná lhůta jednoho roku od doručení výměru.

§ 62.

(1) Do nálezu rozhodčího soudu je možno podati stížnost k vrchnímu rozhodčímu soudu bratrských pokladen do 30 dnů ode dne doručení z důvodů, pro něž je přípustno dovolání podle § 503 civilního řádu soudního.

(2) Tento soud má své sídlo v Praze; rozhoduje taktéž v pětičlenném sboru a skládá se z předsedy, ze 4 přísedících a z potřebného počtu náměstků a náhradníků. Předsedu a náměstký předsedova jmenuje ministr veřejných prací v dohodě s ministrem spravedlnosti ze soudců z povolání. Po dvou přísedících a dvou náhradnících volí valná hromada Ústřední bratrské pokladny odděleně ve skupině členů a ve skupině podnikatelů zároveň s volbou výboru na dobu čtyř let. Přísedící vrchního rozhodčího soudu nemusí býti členem bratrské pokladny, nesmí však býti ani členem výboru nebo představenstva Ústřední bratrské pokladny ani členem představenstva nebo dozorčího výboru revírní bratrské pokladny, ani nesmí býti v jejich službě, nebo majitelem, plnomocníkem nebo zaměstnancem závodu, jehož se spor týká. Řízení vrchního rozhodčího soudu, odměnu předsedů, jich náměstků, jakož i náhradu přísedícím příslušející upraví nařízením ministr veřejných prací v dohodě se zúčastněnými ministry. Náklady tyto, jakož i ostatní výdaje spojené se zřízením a správou vrchního rozhodčího soudu

uhradí revírní bratrské pokladny v poměru počtu svých členů.

§ 63.

Opravné prostředky nebo žaloby proti nálezhům vrchního rozhodčího soudu nejsou přípustny.

§ 64.

Narovnání a nálezy rozhodčích soudů a vrchního rozhodčího soudu vykonávají se soudní exekucí.

§ 65.

Báňské hejtmanství, v jehož obvodě revírní bratrská pokladna sídlí, rozhoduje v prvé stolici spory, vzniknuvší z poměrů pojišťovacích mezi majiteli závodů a bratrskými pokladnami nebo jejich pojištěnci. Lhůta k podání stížnosti u báňského hejtmanství činí 30 dnů ode dne doručení výměru revírní bratrské pokladny.

IV. Stanovy bratrských pokladen.

§ 66.

Stanovami bude v rámci ustanovení zákona určena činnost ústřední bratrské pokladny a revírních bratrských pokladen a jejich správních orgánů.

§ 67.

Stanovy podléhají schválení dozorčího úřadu, jenž odepře schválení ustanovením, která nesouvisí s účelem bratrské pokladny nebo odporují zákonným předpisům.

V. O státním dozoru.

§ 68.

(1) K revírním bratrským pokladnám dohlédají báňské úřady, a to jako první stolice báňské hejtmanství, v jehož obvodu bratrská pokladna má své sídlo. Státní dozor nad ústřední bratrskou pokladnou vykonává ministr veřejných prací, a pokud jde o otázku nákladu a jeho úhrady a o případy uvedené v § 55, odst. 1, bod 7, druhá věta a v § 55, odst. 3 v dohodě s ministrem financí.

(2) Dohled se týká především přesného zachovávání předpisů zákonů a stanov, jakož i podmínek pro trvalou způsobilost bratrské pokladny k plnění jejích závazků.

(3) Dozorčí úřad pečuje obzvláště o to, aby kapitály bratrské pokladny byly řádně uloženy a aby i celé ostatní hospodaření pokladny odpovídalo platným předpisům a v účetní závěrce a v bilanci majetkové poměry pokladny byly vyličený zevrubně a co nejjasněji.

(4) Splnění nařízení vydaného dozorčím úřadem u vykonávání státního dozoru může býti vymáháno pohrůžkou a uložením trestu (§ 92) představenstvu pokladny.

(5) Nesplní-li se takováto nařízení opětovaně, je dozorčí úřad oprávněn, aby představenstvo rozpustil.

(6) Zruší-li se představenstvo, přechází správa revírní bratrské pokladny na dobu nejvýše 3 měsíců na dozorčí výbor, jemuž náleží svolati v této době valnou hromadu k volbě představenstva.

§ 69.

(1) Při vykonávání státního dozoru jest dozorčí úřad dále oprávněn nahlížeti do veškerých knih, účtů, dopisů a jiných spisů bratrské pokladny nebo žádati, aby byly předkládány, revidovati pokladnu a vysílati svého zástupce do všech schůzí a zasedání orgánů bratrské pokladny. Zástupce ten jest povinen zastaviti usnesení, která zákonům nebo stanovám odporují.

(2) Nedoručí-li dozorčí úřad do 15 dnů po předložení zápisu o dotčené schůzi bratrské pokladně písemný výnos o zastavení, lze usnesení provésti.

§ 70.

(1) Dozorčí úřad má také právo žádati, aby orgány bratrské pokladny byly svolány ke schůzím a zasedáním. Nevyhovělo-li by se této výzvě, ustanoví tyto schůze a zasedání úřad sám. Schůze a zasedání na žádost úřadu svolané může jeho zástupce i řídit.

(2) Dokud se orgány Ústřední aneb některé revírní bratrské pokladny nedají sestaviti nebo nejsou-li pro jiné překážky s to, aby svým povinnostem zákonem nebo stanovami předepsaným vyhověly, může dozorčí úřad práva a povinnosti těchto orgánů vykonávati buď sám nebo svými zástupci na útraty bratrské pokladny.

(3) Zpečuje-li se valná hromada vykonati volbu představenstva nebo nechťejí-li vykonati voliči volbu delegátů (zástupců podnikatelů), může dozorčí úřad představenstvo, po případě delegáty (zástupce podnikatelů) jmenovati.

§ 71.

(1) Znemožňují-li zvláštní okolnosti správu pokladny stanovám vyhovující, může správu pokladny převzít dozorčí úřad, jenž pak pro tento případ ustanoví svého zástupce.

(2) Jmenní, které tu jest, knihy, dopisy a

ostatní papíry bratrské pokladny se tu odevzdají dozorčímu úřadu.

§ 72.

(1) Ústřední bratrská pokladna předloží ministerstvu veřejných prací do 6 měsíců po ukončení kalendářového roku jednak odděleně pro každou revírní úřadovnu (revírní bratrskou pokladnu), jednak souhrnem pro celý obvod:

1. výroční zprávu;
2. účetní závěrku;
3. výkaz o stavu a složení jmění;
4. zprávu statistickou.

(2) Revírní bratrská pokladna předloží do 3 měsíců po ukončení kalendářového roku dozorčímu úřadu odděleně pro oddělení provisiní a nemocenské:

1. výroční zprávu;
2. účetní závěrku;
3. výkaz o stavu a složení jmění;
4. zprávu statistickou.

(3) Výkazy pod č. 1 až 4 uvedené předloží revírní bratrská pokladna zároveň Ústřední bratrské pokladně.

(4) Účetní závěrky revírních bratrských pokladen schvaluje baňské hejtmanství, účetní závěrky Ústřední bratrské pokladny ministerstvo veřejných prací v dohodě s ministerstvem financí.

(5) Vzorce pro účetní závěrku a zprávu statistickou určí dozorčí úřad.

VI. Finanční hospodaření bratrských pokladen.

§ 73.

U každé revírní bratrské pokladny zřizuje se oddělení nemocenské k provádění pojištění nemocenského a oddělení provisiní k provádění pojištění provisiního jménem a na účet ústřední bratrské pokladny. Finanční hospodaření a účetnictví těchto dvou oddělení provádí se odděleně. Prostředků jednoho oddělení nelze nikterak použítí k plnění úkolů oddělení druhého; nemocenské oddělení hradí však správní výlohy obou oddělení.

§ 74.

(1) Prostředky, jichž je třeba k úhradě pojistných dávek, správních nákladů a ke tvoření fondů potřebných k provádění tohoto zákona, opatří se výhradně příspěvky členů a podnikatelů, příspěvkem státu a sanační dávkou. Předpisy dřívějších zákonů, nařízení

a stanov o provisiním pojištění, ukládající jiné peněžité závazky členům nebo podnikatelům k úhradě dávek provisiního pojištění se ruší.

(2) Příspěvek provisiního pojištění se skládá z pojistného, z přechodné podnikatelské přírážky k němu a ze sanačních příspěvků.

(3) Příspěvek nemocenského pojištění a pojistné provisiního pojištění hradí člen a podnikatel po jedné polovině.

(4) Podnikatel hradí ze svého celé příspěvky za členy, kteří nemají mzdy na penězích nebo kteří mají vzhledem na nedokončené vzdělání mzdu příliš nízkou.

§ 75.

Není dovoleno vybírat příspěvky nebo užívat jmění bratrské pokladny k jiným účelům než k dávkám zákonem neb stanovami předepsaným, k zálohám a k úhradě nákladů správních.

§ 76.

(1) Podnikatelé jsou povinni odváděti revírní bratrské pokladně také částku příspěvkovou připadající na členy, mají však právo jim srážeti tuto částku ze mzdy.

(2) Zaplacení příspěvků jakož i srážení podílu na člena připadajícího děje se, dokud nebyly stanovami určeny lhůty jiné, v měsíčních částkách.

(3) Proti výši srážky přísluší jednotlivému pojištěnci právo stížnosti podle tohoto zákona; mimo to jsou revisní orgány bratrské pokladny oprávněny vypočítání příspěvků přezkoušeti na základě mezdních seznamů povinně vedených podle zákona ze dne 8. února 1909, č. 29 ř. z., pokud se týče podle § 20 zák. čl. XIX/1907 a ostatních potřebných pomůcek podniku.

(4) Nezapočte-li a nesráží-li podnikatel částku příspěvků na člena připadající při příslušné výplatě mzdy, pokud se týče služného, smí při pozdější výplatě tuto částku zadržeti, jen pokud od příslušné výplaty mzdy neb služného neuplynulo více osmi týdnů.

§ 77.

Příspěvky, které podnikatel srážel zaměstnanci ze mzdy nebo služného, jsou statkem podnikateli svěřeným.

§ 78.

(1) Podnikatelé jsou povinni své zaměstnance pojištěním povinné u revírní bratrské pokladny ohlásiti do 15 dnů od nastoupení

služby. Taktéž jest oznámiti vystoupení každého zaměstnance ze služby do 15 dnů od ukončení pracovního jeho poměru.

(2) Opominul-li podnikatel přihlásiti člena revírní bratrské pokladně, zaplatí vše, co měl dotčený pojištěnec platiti na členských a podnikatel na závodních příspěvcích ode dne nastoupení služby až do dne dodatečné přihlášky, po případě — když mezitím zaměstnanec svou službu zase opustil — až do jeho vystoupení ze služby. Neohlásí-li podnikatel vystouplého člena, zaplatí vše, co by pojištěnec, kdyby byl sloužil dále, měl platiti na členských a podnikatel na závodních příspěvcích ode dne vystoupení ze služby až do dne dodatečného odhlášení, po případě, když se toto odhlášení vůbec nestalo, až do dne, kterého se revírní bratrská pokladna o vystoupení člena dověděla.

§ 79.

(1) Zadržené příspěvky se úročí 5% a vymáhají se exekucí politickou nebo soudní. Exekuce se provádí na základě vykonatelného výkazu nedoplatků; doložku o vykonatelnosti připojí příslušné báňské hejtmanství.

(2) Stížnost proti předepsání příspěvků třeba podati u báňského hejtmanství do 30 dnů ode dne doručení a nemá odkladného účinku.

§ 79a).

Povinnosti uložené tímto zákonem podnikatelům podléhají ustanovení § 187 obecného horního zákona a jejich zachovávání podrobeno jest dohlédací moci báňských úřadů podle §§ 220 a násl. obecného horního zákona.

§ 80.

(1) Pokladna jest povinna vésti přesný seznam pojištěnců, jakož i řádné účetnictví, včetně účetní kontroly.

(2) Bilance a účetní závěrky bud' tež uveřejněny po jejich schválení.

§ 80a).

Ustanovení § 21a) zákona o invalidním pojištění o průkazech (legitimacích) pojištěnců platí obdobně.

§ 81.

(1) Nemocenská oddělení revírních bratrských pokladen nechť dbají čtvrtletně o zachování, po případě o zřízení rovnováhy mezi příjmy s jedné a výdaji jakož i příspěvky k dotování fondu rezervního potřebnými s druhé strany.

(2) Příspěvky na pojištění nemocenské budou stanoveny vzhledem k očekávaným vý-

lohám. Vyšší sazby nežli připouští zákony o nemocenském pojištění dělníků určuje vládní nařízení.

§ 82.

Pojistné činí za každého člena Kč 66.— za příspěvkový měsíc. Přejídná podnikatelská přírážka k pojistnému činí za každého člena Kč 21.— měsíčně.

§ 82a).

(1) Sanační příspěvek podnikatelů se vyměřuje z výdělku směrodatného pro placení pojistného nositelům úrazového pojištění a činí v prvých deseti letech po účinnosti tohoto zákona 2½% úhrnu tohoto výdělku všech zaměstnanců každého podniku horního (§ 2) a podniku uvedeného v čl. V.

(2) Podnikatelé jsou povinni zaplatiti ústřední bratrské pokladně sanační příspěvek do 15 dnů po uplynutí každého příspěvkového období úrazového pojištění; ve stejné lhůtě jsou povinni zaslati ústřední bratrské pokladně stejnopis výkazu výdělků předkládaného příslušnému nositeli úrazového pojištění za uplynulé příspěvkové období.

(3) Rozhodnutí o pojistné povinnosti úrazového pojištění podniků, jakož i o výši směrodatného výdělku pro placení pojistného platí i pro vyměření a výpočet sanačního příspěvku. Nositel úrazového pojištění jest povinen každé takové rozhodnutí oznámiti ústřední bratrské pokladně do 15 dnů po jeho vydání.

§ 82b).

Sanační příspěvek člena činí po dobu prvých 10 let účinnosti tohoto zákona za každý příspěvkový měsíc 1% pracovního výdělku dosaženého za měsíc, zaokrouhleného dolů na celé čs. koruny. Tento příspěvek se vyměřuje a platí zároveň s příspěvkem nemocenského pojištění, při čemž jest použití ustanovení § 9 zákona ze dne 22. června 1928, č. 103 Sb. z. a n., o soustavě drobných mincí.

§ 82c).

(1) Po deseti letech budiž provedena úprava sanačního příspěvku podnikatelů a členů vládním nařízením na základě pojistné matematického zkoušení podle § 82f); až do vydání tohoto nařízení zůstává výše sanačních příspěvků nezměněna.

(2) I před uplynutím deseti let může být vládním nařízením měněna výše sanačních příspěvků podnikatelů a členů na základě pojistné matematického zkoušení podle § 82f).

(3) Při úpravě sanačních příspěvků jest zachovati mezi sanačním příspěvkem a přechod-

nou podnikatelskou přírážkou k pojistnému na jedné straně a sanačním příspěvkem členů na druhé straně poměr, jaký byl v posledních třech kalendářních letech.

§ 82d).

(1) Z uhlí v tuzemsku těženého nebo z ciziny dováženého vybírá se sanační dávka ve prospěch Ústřední bratrské pokladny, kterou lze zvláště účtovat.

(2) Uhlím podle tohoto zákona rozumí se uhlí podléhající dani z uhlí podle zákona ze dne 21. prosince 1923, č. 1 Sb. z. a n. z roku 1924, o dani z uhlí, ve znění zákona ze dne 1. července 1926, č. 116 Sb. z. a n.

(3) Sanační dávka činí bez ohledu na původ uhlí za každý metrický cent hnědého uhlí a hnědouhelných briket 15 h, kamenného uhlí, kamenouhelných briket a bulet 25 h a koksu 30 h.

(4) Sanační dávku jest povinen platiti při uhlí v tuzemsku těženém podnikatel dolu, při uhlí dováženém z ciziny ten, kdo uhlí dováží.

(5) O vzniku platební povinnosti a splatnosti této sanační dávky při uhlí v tuzemsku těženém platí obdobně předpisy zákona uvedeného v odstavci 2. Při uhlí dováženém z ciziny vzniká platební povinnost jeho celním projednáním do volného oběhu. Dávka jest splatna nejpozději do 30 dnů po tomto projednání.

(6) Uhlí, z něhož se neodvádí uhelná resp. náhradní daň z uhlí podle § 7 resp. § 9 zákona uvedeného v odstavci 2, nepodléhá sanační dávce.

(7) Jak se množství a druh uhlí ohlašuje a sanační dávka platí, stanoví se vládním nařízením.

(8) Pro sanační dávku platí ustanovení § 79 obdobně s tím, že stížnost je podati u ministerstva veřejných prací.

(9) Sanační dávka nezapočítává se do základu pro vyměření daně z obratu, daně důchodové a všeobecné i zvláštní daně výdělkové.

(10) Ministerstvo veřejných prací může se souhlasem ministerstva financí a po slyšení Ústřední bratrské pokladny snížit sanační dávku z domácího hnědouhelného lupku (hnědého odpadového uhlí proplástkového), spotřebovaného v elektrických podnicích všeužitečných nebo v podnicích obecně prospěšných, až o jednu polovinu. Za stejných podmínek může býti snížena sanační dávka z lignitu až o tři čtvrtiny.

§ 82e).

(1) Stát přispívá po dobu prvních deseti let účinnosti tohoto zákona částkou 90,000.000 — Kč ročně. Příspěvek jest odváděti Ústřední bratrské pokladně ve stejných měsíčních částkách předem splatných. Z příspěvku jest uhraditi nejprve státní příspěvek k provisiím podle § 18a). Částka, již bude třeba v roce 1936 na výplatu státního příspěvku Ústřední bratrské pokladně, uhradí se především úsporami z prostředků určených na výdaje celé skupiny I státního rozpočtu (vlastní státní správa); pokud by tyto úspory nestačily, zmocňuje se ministr financí, aby nedostávající se částku opatřil úvěrovými operacemi.

(2) Ustanovení § 82c), odst. 1 a 3 platí obdobně s tím, že jest zachovati poměr mezi tříletým průměrem částek připadajících na příspěvek státu po odečtení částek podle § 18a) a tříletým průměrem sanačního příspěvku podnikatelů a členů.

(3) Závazky Ústřední bratrské pokladny zaručené státem do dne účinnosti tohoto zákona uhradí stát. Ministr financí se zmocňuje, aby opatřil k tomu potřebné prostředky úvěrovou operací. Pohledávky státu vůči Ústřední bratrské pokladně vzniklé úhradou záruk zanikají. Rovněž zanikají všechny ostatní pohledávky státu vůči Ústřední bratrské pokladně vzniklé do dne účinnosti tohoto zákona.

§ 82f).

(1) Ústřední bratrská pokladna jest povinna v obdobích nejméně pětiletých provésti pojištění matematické zkoušení své finanční rovnováhy a provésti současně statistické šetření o průběhu souborných zjevů rozhodných pro vývoj pojištění a srovnání s průběhem očekávaným.

(2) Výsledek zkoušení předloží ministerstvo veřejných prací Národnímu shromáždění.

(3) Výše pojistného může býti měněna pouze zákonem na podkladě zkoušení podle odstavce 1.

§ 83.

(1) Peníze, jichž není třeba bezprostředně k provozování pojištění, buďtež výnosně uloženy.

(2) Uložení může nastati jen:

1. v cenných papírech způsobilých k ukládání sirotčích peněz;

2. v hypotékách se sirotčí jistotou;

3. v poštovní spořitelně a ve spořitelních zřízených v území Československé republiky podle zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 302

Sb. z. a n., kterým se upravují právní poměry spořitelén;

4. k žádosti revírní bratrské pokladny může báňské hejtmánství povolit jiný bezpečný způsob uložení peněz nemocenského jejího oddělení. Takovéto povolení udělit k žádosti Ústřední bratrské pokladny ohledně jejího jmění, přísluší ministerstvu veřejných prací v dohodě s ministerstvem financí.

(3) Z trvale uložitelného jmění Ústřední bratrské pokladny musí být alespoň 20% uloženo v československých státních dluhopisech a 10% v jiných cenných papírech, které určí ministr veřejných prací v dohodě s ministrem financí. Vláda může tuto mez snížit nebo poměr mezi papíry státními a jinými jinak stanovit.

(4) Peníze, jež je dlužno mítí pohotově pro běžné výdaje, a to až k průměrné šestiměsíční potřebě, lze uložit u důvěryhodných tuzemských ústavů.

VII. Ustanovení přechodná.

§ 84.

(1) Dnem vyhlášení nařízení, určujícího obvodu a sídla revírních bratrských pokladen*), slučují se dosavadní bratrské pokladny podřízené dozoru báňských úřadů k provádění pojištění nemocenského v nově zřízené revírní bratrské pokladně a k provádění pojištění na provisi v Ústřední bratrskou pokladnu. Tímto sloučením přecházejí jmění a veškerá práva a závazky, týkající se oddílů nemocenských dosavadních bratrských pokladen, na nové revírní bratrské pokladny a jmění, práva a závazky, týkající se provisních oddílů, na Ústřední bratrskou pokladnu.

(2) Správu nových bratrských pokladen převezme bezodkladně příslušný dozorní úřad, jenž jmenuje po slyšení revírních rad a skupin I. báňských společenstev 9člennou správní komisi, která za dohledu příslušného dozorního úřadu provede likvidaci dosavadních pokladen a převod jejich jmění, práv a závazků na nové bratrské pokladny. Správní komise sestává ze 6 zástupců pojištěnců a ze 3 zástupců podnikatelů.

(3) Dosavadní bratrské pokladny provádějí ode dne jejich sloučení nemocenské a provisní pojištění dále až do jejich likvidace jménem a na účet příslušné nové bratrské pokladny za dozoru správní komise.

(4) Spory, které vzniknou mezi bratrskou

pokladnou a jejími pojištěnci, vyřizují až do sestavení rozhodčích soudů podle hlavy III rozhodčí soudy zřízené podle dosud platných předpisů.

(5) Bližší ustanovení o likvidaci dosavadních bratrských pokladen a o převodu jejich jmění, práv a závazků na nové bratrské pokladny určí nařízení.

§ 85.

Po ustavení Ústřední bratrské pokladny převedou se nařízením ministerstva veřejných prací ústřední zaopatřovací fondy bratrských pokladen na Ústřední bratrskou pokladnu.

§ 86.

(Zrušen zákonem č. 200/1936 Sb. z. a n.)

§ 87.

Pro pojištěnce, kteří se stali členy bratrské pokladny před účinností zákona č. 242/1922 Sb. z. a n. v původním znění (§ 100), platí tato zvláštní ustanovení:

1. člen vystoupivší po účinnosti zákona (§ 100) nemá nároku na vyplacení nebo překázání záložního podílu;

2. nárok členů vystoupilých před účinností zákona (§ 100) na vyplacení záložního podílu promlčuje se za 5 let ode dne účinnosti zákona (§ 100);

3. členská doba, za kterou si pojištěnec vybral záložní podíl podle dřívějších dotčených předpisů, se nepočítá do doby příspěvkové. Totéž platí, přerušil-li pojištěnec členství po dobu delší 3 let, byť i nevybral záložního podílu.

VIII. Společná ustanovení.

§ 88.

(1) Pohledávky, příslušející podle tohoto zákona pojištěnci, nesmí býti exekucí zabaveny aneb zajišťovacím úkonem stíženy.

(2) Pro pohledávky výživného, příslušející podle zákona věřiteli, může býti vedena exekuce aneb zajišťovací úkon až do polovice provise (odbytného); pokud však nejde o nárok na výživu manželského nebo nemanželského dítěte, musí dlužník volně zůstatí ročně 2000 Kč.

(3) Pokud se exekuce a obstavení nepřipouštějí, nemá ani cesse, poukázka, zástava nebo jiné právní jednání pojištěnce s pohledávkou z pojištění žádné moci právní. Toto ustanovení se však netýká práva pokladny, zálohy a přeplatky na dávky, pokud nejsou starší tří let, srážeti z provise; měsíční srážka nesmí býti větší než jedna čtvrtina provise.

*) Vládní nařízení ze dne 22. prosince 1922, č. 392 Sb. z. a n., jež bylo vyhlášeno dne 31. prosince 1922.

§ 89.

Jest zapovězeno vyloučiti neb obmeziti účinek ustanovení tohoto zákona v neprospěch pojištěncův. Ustanovení smluvní a veškerá právní jednání, která se přiči tomuto zákonu, nemají právního účinku.

§ 90.

(1) Bratrské pokladny jsou zproštěny zvláštní daně výdělkové a daně rentové podle zákona ze dne 15. června 1927, č. 76 Sb. z. a n., o přímých daních.

(2) Všechna jednání a listiny, kterýchž jest zapotřebí k založení a uspořádání právních poměrů mezi bratrskými pokladnami s jedné strany a pojištěnci nebo podnikateli s druhé strany, zahrnujíc v ně soudní a rozhodčí rozhodnutí, pak hlášení, jež podnikatelé a pokladny podle tohoto zákona podávají, výkazy, jež se předkládají a jinaká podání i se svými přílohami, jakož i smlouvy mezi pokladnami a jejich zřizenci nebo lékaři jsou osvobozeny od přímých poplatků a kolků.

(3) Pro bratrské pokladny platí ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1885, č. 51 ř. z., o osvobození spolků na vzájemnosti založených od daní a poplatků — pokud se týče Slovenska a Podkarpatské Rusi — ustanovení § 6 zákona ze dne 15. dubna 1919, č. 210 Sb. z. a n., o úpravě poměrů družstev na Slovensku.

§ 91.

Obecní úřady jsou povinny vyhověti podle možnosti žádostem bratrských pokladen jakož i jejich odboček na ně vzneseným, je podporovati a i bez vyzvání podávati jim všeliké zprávy, které pro jejich hospodaření mohou býti důležité.

IX. Ustanovení trestní.

§ 92.

(1) Dozorčí úřad může, vykonáváje státní dozor, členy představenstva, kteří nařízením tohoto úřadu na ně řízeným nevyhovují (§ 68, odst. 4), pokutovati až do 3000 Kč.

(2) V případě nedobytnosti může politický úřad (administrativní policejní vrchnost) na podnět dozorčího úřadu změnit pokutu v přiměřený trest na svobodě v trvání až do 14 dnů.

§ 93.

Podnikatelé, kteří zúmyslně svým zaměstnancům při výplatě mzdy sraží větší částky než stanovy připouštějí nebo jednají proti zákonu § 89, nechť pokutuje dozorčí úřad —

není-li tu skutková povaha činu, který se trestá podle obecného zákona trestního — až do 6000 Kč; v případě nedobytnosti může tuto pokutu politický úřad (administrativní policejní vrchnost) první stolice na návrh dozorčího úřadu změnit v trest na svobodě v trvání až do 4 neděl.

§ 94.

Nesdělí-li podnikatel s revírní bratrskou pokladnou data pro vyměření příspěvků nebo dávek potřebná, trestá se v každém jednotlivém případě dozorčím úřadem pokutou do výše 200 Kč. V případě nedobytnosti může tuto pokutu politický úřad (administrativní policejní vrchnost) první stolice na návrh dozorčího úřadu změnit v přiměřený trest vězení.

§ 95.

(1) Členům, kteří bratrskou pokladnu poškodili předstíráním, může se uložit pokuta, aby zaplatili pro určitou lhůtu mimo příspěvky, které platí podle stanov, další příspěvky, a to ze svého až do výše příspěvků stanovami předepsaných.

(2) O této pokutě rozhodne představenstvo revírní bratrské pokladny. Z takového výměru lze se odvolati ve lhůtě stanovami určené k rozhodčímu soudu.

(3) Tuto pokutu zaplatí dotčený člen stejným způsobem jako své příspěvky. Pokuta ta připadá onomu oddělení revírní bratrské pokladny, které bylo poškozeno způsobem v prvním odstavci naznačeným.

(4) Ustanovení tato nevylučují stíhání člena pro čin v prvním odstavci naznačený podle práva trestního.

X. Bratrské pokladny pro závody na dobývání živie.

§ 96.

Tento zákon platí také pro závody, jejichž právo k dobývání nerostů upotřebitelných pro jejich živícný obsah bylo upraveno zákonem ze dne 15. prosince 1924, č. 303 Sb. z. a n.

XI. Účinnost zákona č. 242/1922 Sb. z. a n. v původním znění.

§ 97.

Úrazové pojištění horníků v zemi Slovenské a Podkarpatoruské podrobeno jest dnem účinnosti zákona (§ 100) předpisům platným pro ostatní dělnictvo ve jmenovaném území zaměstnané (zák. čl. XIX/1907, vládní nařízení ze dne 23. září 1919, č. 516 Sb. z. a n. atd.).

§ 98.

Pokud se tyto normy odvolávají na předpisy, které dosud ještě neplatí v zemi Slovenské a Podkarpatoruské, zařídí potřebné vláda.

§ 99.

Působnost báňského hejtmanství podle zákona o pojištění u báňských bratrských pokladen obstarával na Slovensku a v Podkarpatské Rusi vládní komisariát pro báňské a hutnické záležitosti v Bratislavě až do 30. dubna 1934 (zákon ze dne 28. března 1928, č. 57 Sb. z. a n., o zřízení a působnosti báňských úřadů, a vládní nařízení ze dne 23. března 1934, č. 57 Sb. z. a n.).

§ 100.

Ustanovení §§ 84 až 87 nabyla účinnosti dnem vyhlášení zákona č. 242/1922 Sb. z. a n., t. j. dnem 23. srpna 1922, ostatní ustanovení původního znění zákona č. 242/1922 Sb. z. a n. dnem 1. října 1924 (vyhláška ministra veřejných prací ze dne 12. září 1924, č. 202 Sb. z. a n.).

Čl. II.

Přestupy pojištěnců.

§ 1.

(1) Přestoupil-li pojištěnec nepoživající provise invalidní (starobní) do zaměstnání povinného pojištěním podle zákona o invalidním pojištění nebo podle zákona o pensijním pojištění, jest Ústřední bratrská pokladna povinna vydati novému nositeli pojištění převodní částku stanovenou podle § 240, odst. 1 zákona o invalidním pojištění. Totéž platí při přestupu do zaměstnání vyňatého z pojistné povinnosti podle § 6, písm. a) zákona o invalidním pojištění nebo podle § 2, č. 4 nebo § 5 zákona o pensijním pojištění, nebo podle § 11 vládního nařízení ze dne 22. prosince 1933, č. 252 Sb. z. a n., o úsporných opatřeních personálních, nebo podle § 2, odst. 2 vládního nařízení ze dne 9. února 1933, č. 33 Sb. z. a n., o pensijním pojištění zaměstnanců soukromých drah. Převodní částku jest použítí způsobem tam uvedeným.

(2) Příspěvková doba získaná u Ústřední bratrské pokladny placením příspěvků v době do 30. září 1924 se počítá podle třídy Aa, v době od 1. října 1924 do 30. června 1936 podle třídy C a v době od 1. července 1936 podle třídy D.

(3) Jestliže uplynulo od zániku pojištění u Ústřední bratrské pokladny více než pět roků, ale méně než deset roků, jest Ústřední

bratrská pokladna povinna k převodu pouze, získal-li pojištěnec u dalších nositelů pojištění nebo vyňatých zaměstnavatelů před uplynutím těchto desíti roků aspoň 12 příspěvkových měsíců. Jinak je Ústřední bratrská pokladna povinna k převodu pouze, dokonali-li pojištěnec v novém pojištění u dalších nositelů pojištění nebo vyňatých zaměstnavatelů aspoň 60 příspěvkových měsíců. Do doby přerušení podle tohoto odstavce nepočítají se doby uvedené v čl. I, § 23, odst. 2.

§ 2.

Přestoupil-li pojištěnec po dokonání čekací doby do pojištění podle zákona o invalidním pojištění a vznikne-li do 24 měsíců ode dne výstupu z povinného pojištění nárok na provisi, jest Ústřední bratrská pokladna povinna poskytovat provisi podle nároků získaných do dne výstupu. Ústřední bratrská pokladna je v tomto případě zproštěna převodní povinnosti; Ústřední sociální pojišťovna je povinna vrátiti již přijatou převodní částku.

§ 3.

Přestoupil-li pojištěnec po dokonání čekací doby a před uplynutím ochranné lhůty k některému nositeli pensijního pojištění, zůstávají jeho nároky vůči Ústřední bratrské pokladně zachovány až do dokončení čekací doby u nositele pensijního pojištění. Při stanovení této čekací doby je přihlížeti k převodní částce, kterou je Ústřední bratrská pokladna povinna převésti. Nastane-li pojistný případ před dokonáním čekací doby u nositele pensijního pojištění, poskytne Ústřední bratrská pokladna provisi podle nároků získaných do dne výstupu. Ústřední bratrská pokladna je v tomto případě zproštěna převodní povinnosti; nositel pensijního pojištění jest povinen vrátiti již přijatou převodní částku.

§ 4.

Vyňatí zaměstnavatelé jsou povinni při přestupu zaměstnance k Ústřední bratrské pokladně vydati takovou převodní částku, jako kdyby šlo o přestup k Ústřední sociální pojišťovně.

§ 5.

Ústřední bratrská pokladna je povinna použítí přijaté převodní částky k částečnému nebo úplnému započtení doby dříve pojištěné; případného přebytku použije ke zvýšení nároků. Způsob použití převodních částek bude blíže upraven vládním nařízením.

§ 6.

(1) Převodní částky dlužno vydati ve 4

týdnech ode dne, kdy bývalého nositele pojištění neb zaměstnavatele došlo vyzvání o převod; v téže době je novému nositeli pojištění nebo vynatému zaměstnavateli oznámiti všechny okolnosti rozhodné pro dosažení pojištění a pro výpočet převodních částek. Převodní částku jest stanoviti ke dni přestupu a zúrokovati 5% od tohoto dne.

(2) Vydáním převodní částky zanikají veškeré nároky a práva z pojištění vůči nositeli pojištění, který převodní částku vydal.

§ 7.

Spory o převody podle předchozích ustanovení a to:

a) mezi Ústřední bratrskou pokladnou a nositeli jiného povinného pojištění,

b) mezi Ústřední bratrskou pokladnou a zaměstnavateli vynatými,

c) mezi pojištěncem nebo jeho oprávněnými pozůstalými a Ústřední bratrskou pokladnou

rozhoduje ministerstvo sociální péče.

v třídách I. až IV. s denním pracovním výdělkem	do Kč 10.50 do tř. Aa,
v třídě V. s denním pracovním výdělkem nad Kč 10.50	do Kč 13.50 do tř. Ab,
v třídách VI. až VIII. s denním pracovním výdělkem nad Kč 13.50	do Kč 22.50 do tř. B,
v třídách IX. a X. s denním pracovním výdělkem nad Kč 22.50	do Kč 28.50 do tř. C,
v třídách vyšších s denním pracovním výdělkem nad Kč 28.50	do tř. D.

Za pojištěnce podle čl. I, § 23b) se odvádí zajišťovací pojistné třídy Ab. Úhrn zajišťovacího pojistného připadající na kalendářní rok a 5% úrok od 15. července toho roku je Ústřední bratrská pokladna povinna odvésti Ústřední sociální pojišťovně nejpozději do 31. prosince roku následujícího.

(3) Ústřední bratrská pokladna uhradí Ústřední sociální pojišťovně za každou osobu, která byla dne 1. července 1936 jejím členem, převodní částku stanovenou k tomuto dni podle § 240, odst. 1 zákona o invalidním pojištění, jako by byla bývala pojištěna u Ústřední sociální pojišťovny v třídě C po dobu členství u Ústřední bratrské pokladny (čl. I, § 49), nejvýše však 100 týdnů. Úhrn takto zjištěných částek splatí Ústřední bratrská pokladna Ústřední sociální pojišťovně v 50 pololetních polhůtních anuitách stanovených při 5% roční úrokové míře. Za pojištěnce, kteří se stanou po dni 1. července 1936 opět členy Ústřední bratrské pokladny, jest příslušné převodní částky hraditi běžně.

(4) Ústřední bratrská pokladna je povinna zajistiti u Ústřední sociální pojišťovny příspěvkovou dobu získanou u ní podle čl. II

Čl. III.

Zajištění u Ústřední sociální pojišťovny.

§ 1.

(1) Ústřední bratrská pokladna zajišťuje u Ústřední sociální pojišťovny nároky na dávky, které by příslušely pojištěncům Ústřední bratrské pokladny a jejich pozůstalým, kdyby tito pojištěnci byli pojištěni u Ústřední sociální pojišťovny po celou příspěvkovou dobu u Ústřední bratrské pokladny po 30. červnu 1936 a nejvýše 100 týdnů z členství u Ústřední bratrské pokladny z doby před 1. červencem 1936. Zajištění vztahuje se na nároky osob, které dne 1. července 1936 byly členy Ústřední bratrské pokladny nebo později se jimi stanou.

(2) Ústřední bratrská pokladna je povinna odváděti za každého člena (čl. I, § 49) zajišťovací pojistné, které se rovná pojistnému pro invalidní a starobní pojištění u Ústřední sociální pojišťovny; členové se zařadí do tříd invalidního pojištění podle mzdových tříd, v nichž jsou zařadeni v nemocenském pojištění, a to:

převodem při přestupu po 30. červnu 1936 a uhraditi Ústřední sociální pojišťovně převodní částku třídy D.

(5) Ústřední sociální pojišťovna je povinna hraditi Ústřední bratrské pokladně dávky a převodní částky vyplývající ze zajištění.

(6) Nesplní-li Ústřední bratrská pokladna platební povinnost podle ustanovení tohoto článku, zadrží Ústřední sociální pojišťovna částky uvedené v odstavci 5 až do výše částek splatných podle předcházejících ustanovení, úrok v to počítaje.

(7) Po dobu, po kterou se zachovávají podle tohoto zákona nároky z pojištění u Ústřední bratrské pokladny, jakož i po dobu požitku provise, zachovávají se nároky Ústřední bratrské pokladny ze zajištění podle odstavce 1.

§ 2.

Pojištěnci, jejichž nároky jsou podle ustanovení tohoto článku zajištěny u Ústřední sociální pojišťovny, jakož i jejich pozůstalí mohou nárok z pojištění podle tohoto zákona uplatňovati výhradně proti Ústřední bratrské pokladně. Dávka vyplacená Ústřední bratr-

skou pokladnou nesmí býti menší než dávka téhož druhu hrazená Ústřední sociální pojišťovnou podle ustanovení § 1, odst. 5.

§ 3.

(1) K rozhodování, jde-li o případ ze zajištění podle ustanovení tohoto článku, zřizuje se Společná komise, která se skládá z předsedy (jeho náměstka) a čtyř přísedících. Předsedu a jeho náměstka jmenuje z odborníků sociálního pojištění ministr sociální péče v dohodě s ministrem veřejných prací po slyšení Ústřední sociální pojišťovny a Ústřední bratrské pokladny; po dvou členech komise a čtyřech náhradnících jmenuje představenstvo Ústřední sociální pojišťovny a Ústřední bratrské pokladny tak, že po jednom členu a dvou náhradnících jmenuje ze stavu lékařského. Funkční období Společné komise činí 4 roky. Společná komise zůstává v úřadě po uplynutí této doby, dokud nebude jmenována nová.

(2) Rozhodnutí Společné komise se kladou na roveň rozhodnutím řádných soudů a není proti nim opravných prostředků.

(3) Jestliže Společná komise rozhodla, že u některé osoby nenastal případ zajištění podle tohoto článku, může Ústřední bratrská pokladna nárok ze zajištění téže osoby před uplynutím dvou let ode dne rozhodnutí Společné komise uplatnit jen tehdy, když osvědčí podstatnou změnu okolností, které byly směrodatné pro rozhodnutí Společné komise.

§ 4.

Způsob uplatňování a plnění nároků ze zajištění a jednacím řádem jakož i způsob úhrady nákladů Společné komise ustanoví ministerstvo sociální péče v dohodě s ministerstvem veřejných prací a ministerstvem financí po slyšení Ústřední sociální pojišťovny a Ústřední bratrské pokladny.

§ 5.

Spory vyplývající ze zajišťovacího poměru rozhoduje, pokud nejde o věc patřící podle § 3 tohoto článku do příslušnosti Společné komise, ministerstvo sociální péče po slyšení ministerstva veřejných prací.

Čl. IV.

Přechodná ustanovení.

§ 1.

(1) Na provise, napadlé před 1. červencem 1936 se vztahují ustanovení čl. I s těmito odchylkami:

a) Úhrn provise a státního příspěvku

[§ 18 a)] se rovná částce vyměřené podle zákona č. 242/1922 Sb. z. a n.

b) Pro tyto provise neplatí ustanovení § 13 a), § 14, odst. 5 a § 14 a), odst. 8.

c) Ustanovení § 14, odst. 1, bod 2, druhá věta zák. č. 242/1922 Sb. z. a n. zůstává v platnosti pro osoby, které na základě tohoto ustanovení dne 30. června 1936 požívají provise.

(2) Dokonal-li člen před 1. červencem 1936 čekací dobu (čl. I, § 18), nesmí úhrn provise napadlé po 30. červnu 1936 a státního příspěvku [čl. I, § 18 a)] býti menší než provise, která by náležela podle zákona č. 242/1922 Sb. z. a n.

§ 2.

(1) Pro stanovení příspěvkové doby zůstávají v platnosti předpisy zákona ze dne 24. května 1918, č. 270 ř. z., jímž se zachovávají práva členů bratrských pokladen po dobu jejich vojenské služby ve válce. Působnost citovaného zákona se rozšiřuje na zemi Slovenskou a Podkarpatoruskou.

(2) Pro stanovení příspěvkové doby získané před 1. červencem 1936 zůstává v platnosti předpis § 24, odst. 1 zák. č. 242/1922 Sb. z. a n.

(3) Pro osoby požívající v den 30. června 1936 zvýšení provise podle § 13, odst. 4 zák. č. 242/1922 Sb. z. a n. zůstává toto ustanovení dále v platnosti, dokud se nezastaví příznané zvýšení provise.

(4) Na osoby, jichž členství u Ústřední bratrské pokladny zaniklo před 1. červencem 1936 a které se po 30. červnu 1936 staly opět členy Ústřední bratrské pokladny nebo pokračovaly dobrovolně v pojištění, vztahuje se ustanovení čl. I, § 13a) pouze tehdy, jestliže získaly v novém pojištění nebo dobrovolným pokračováním v pojištění nejméně 24 příspěvkové měsíce.

§ 3.

Osobám, kterým se dne 30. června 1936 zachovávají nároky podle ustanovení §§ 20 a 23 zák. č. 242/1922 Sb. z. a n., zůstávají tyto nároky zachovány podle ustanovení čl. I, § 23.

§ 4.

(1) Osoby, které 30. června 1936 mají podle § 23, odst. 1 zák. č. 242/1922 Sb. z. a n. právo zachovávat si nároky na dávky provisiho pojištění placením uznávacího poplatku a pro které nenastala povinnost Ústřední bratrské pokladny k převodu podle čl. II, mohou vykonávat toto právo i za účinnosti tohoto zákona placením uznávacího po-

platku Kč 3— a sanačního příspěvku Kč 9— na místě sanačního příspěvku členského [čl. I, § 82b)]; tyto částky se platí měsíčně předem. Nárok na invalidní (starobní) provisi vzniká jen, jsou-li splněny podmínky pro nápad důchodu invalidního (starobního) podle zákona o invalidním pojištění. Zachování nároků zaniká, jestliže osoba zachovávající si nároky zůstane se zaplacením v prodlení po 6 měsíců jdoucích po sobě nebo vstoupí-li opět do pojištění podle tohoto zákona nebo vznikne-li povinnost k převodu.

(2) Osoby, které 30. června 1936 pokračují dobrovolně v pojištění podle § 23, odst. 2 zák. č. 242/1922 Sb. z. a n. nebo mají na to právo, mohou pokračovat dobrovolně v pojištění podle čl. I, § 23b). Toto právo zaniká, nebylo-li do konce šestého měsíce ode dne počátku působnosti tohoto zákona zaplacené pojistné aspoň za jeden příspěvkový měsíc.

§ 5.

Sanační dávce podle čl. I, § 82d) podléhají také dodávky paliv na uzávěrky sjednané před 1. červencem 1936.

§ 6.

(1) Pokud nebudou ustaveny správní orgány revírních bratrských pokladen podle tohoto zákona, působí orgány dosavadní dále. Volby nových orgánů je provést do 31. prosince 1937.

(2) Pokud nebudou ustaveny orgány Ústřední bratrské pokladny podle tohoto zákona, přenáší se funkce těchto orgánů na desetičlenný výbor, zvolený ve společné schůzi dosavadního představenstva a dozorčího výboru. Skupina zástupců členů a skupina zástupců podnikatelů ve společné schůzi zvolí každá ze svého středu nadpoloviční většinou hlasů 4 členy výboru a stejný počet náhradníků. Předsedou výboru je starosta, jeho náměstkem předseda dozorčího výboru. Odpadne-li některý z nich, zvolí příslušná skupina výboru jeho nástupce.

(3) Volby nových orgánů Ústřední bratrské pokladny je provést po pravoplatném provedení voleb orgánů revírních bratrských pokladen.

§ 7.

(1) Ustanovení čl. II vztahuje se i na

v třídách I. až IV. s denním pracovním výdělkem	do Kč 10.50 do tř. Aa,
v třídě V. s denním pracovním výdělkem	nad Kč 10.50 do Kč 13.50 do tř. Ab,
v třídách VI. až VIII. s denním pracovním výdělkem	nad Kč 13.50 do Kč 22.50 do tř. B,
v třídách IX. a X. s denním pracovním výdělkem	nad Kč 22.50 do Kč 28.50 do tř. C,
v třídách vyšších s denním pracovním výdělkem	nad Kč 28.50 do tř. D.

případy přestupů před 1. červencem 1936; avšak Ústřední bratrská pokladna není povinna vydávati převodní částku, jestliže nároky pojištěnce z pojištění u Ústřední bratrské pokladny zanikly:

a) před 1. červencem 1926, jde-li o přestup k Ústřední sociální pojišťovně nebo do zaměstnání vyňatého podle ustanovení § 6, písm. a) zákona o invalidním pojištění,

b) před 1. lednem 1929, jde-li o přestup do zaměstnání zakládajícího pojišťovnu povinnost podle zákona o pensijním pojištění nebo vyňatého z této povinnosti podle § 2, č. 4 nebo 5 téhož zákona nebo podle § 11 vl. nař. č. 252/1933 Sb. z. a n. nebo podle § 2, odst. 2 vl. nař. č. 33/1933 Sb. z. a n.

(2) Ústřední bratrská pokladna není však povinna vydati převodní částku za osoby, na základě jejichž členství v den 30. června 1936 vyplácí provisi.

§ 8.

Vláda se zmocňuje, aby nařízením upravila započítání legionářské služby pro nápad provise.

Čl. V.

Pojištění osob zaměstnaných v nehornických podnicích.

§ 1.

Ustanovení čl. I až IV platí s výjimkami v tomto článku uvedenými i pro pojištění osob zaměstnaných v podnicích nehornických, jejichž dělníci byli dne 31. prosince 1934 pojištěni u revírní bratrské pokladny podle § 3 zák. č. 242/1922 Sb. z. a n. Výjimky stanoví vládní nařízení.

§ 2.

(1) Osobám, které po 30. červnu 1936 vstoupí do zaměstnání v podniku uvedeném v předcházejícím § 1 a které před tímto vstupem nikdy nebyly členy ani Ústřední bratrské pokladny ani bratrské pokladny zřízené podle zákona ze dne 28. července 1889, č. 127 ř. z., nebo podle §§ 210 a násl. obecného horního zákona a jejich pozůstalým náleží provise ve výši a za podmínek nápadu dávek podle zákona o invalidním pojištění.

(2) Tito členové zařazují se do tříd invalidního pojištění podle mzdových tříd, v nichž jsou zařadeni v nemocenském pojištění a to:

(3) Při výpočtu převodních částek za tyto osoby neplatí ustanovení čl. II, § 1, odst. 2 a čl. III, § 1, odst. 4; příspěvková doba rozhodná pro výpočet převodní částky počítá se ve třídách, do kterých byl člen zařazen podle ustanovení tohoto článku.

§ 3.

(1) Příspěvek provisního pojištění členů uvedených v § 2 skládá se z pojistného, ze sanačního příspěvku podnikatelů [čl. I, § 82a)] a z vyrovnávacího příspěvku podnikatelů.

(2) Pojistné rovná se pojistnému invalidního a starobního pojištění podle zákona o invalidním pojištění. Pojistné hradí člen a podnikatel po jedné polovině; podnikatel hradí ze svého celé pojistné za členy, kteří nemají mzdy na penězích nebo kteří mají vzhledem na nedokončené vzdělání mzdu příliš malou.

(3) Vyrovnávací příspěvek podnikatelů činí za každý příspěvkový den rozdíl mezi částkou Kč 1.80 a částí pojistného připadající podle odstavce 2 na podnikatele.

(4) Vyrovnávací příspěvek a sanační příspěvek podnikatelů jest platiti pouze po dobu prvních 10 let po 1. červenci 1936.

Čl. VI.

Závěrečná ustanovení.

Zákon v tomto znění (s výjimkou uvedenou v čl. I, § 100) nabyt účinnosti dnem 1. července 1936; provedou jej ministr veřejných prací a ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

3.

Vládní nařízení

ze dne 18. prosince 1936,

jímž se zavádějí pro potřeby pojištění u báňských bratrských pokladen průkazy (legitimace) pojištěnců.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 80a) zákona ze dne 11. července 1922, č. 242 Sb. z. a n., o pojištění u báňských bratrských pokladen, ve znění zákona ze dne 3. července 1936, č. 200 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Osoby, pojištěné na provisi podle zákona č. 242/1922 Sb. z. a n. ve znění zákona č. 200/1936 Sb. z. a n., jsou povinny dáti si vyhotoviti průkaz (legitimace) pojištěnců.

(2) Též povinnosti podléhají též osoby dobrovolně pokračující v pojištění provisním podle zákona č. 242/1922 Sb. z. a n. ve znění zákona č. 200/1936 Sb. z. a n.

(3) Osoby uvedené v odstavci 1 a 2 jsou od této povinnosti osvobozeny, pokud jim již byly vyhotoveny průkazy podle vládního nařízení ze dne 27. února 1930, č. 26 Sb. z. a n., jímž se zavádějí pro potřeby sociálního pojištění průkazy (legitimace) pojištěnců.

§ 2.

Průkazy pojištěnců vyhotovují zásadně revírní bratrské pokladny. Jen při prvním (hromadném) vyhotovení průkazů ukládá se tato povinnost podnikatelům, budou-li tito k tomu vyzváni příslušnou revírní bratrskou pokladnou aspoň 14 dní před rozhodným dnem stanoveným vyhláškou (§ 16).

§ 3.

(1) Při prvním (hromadném) vyhotovení průkazů jest postupovati takto:

a) Zaměstnanec, opatřiv si včas doklady (§ 6) o dni a místě narození a o domovské (státní) příslušnosti, odevzdá je nejpozději 3 dny před rozhodným dnem podnikateli. Vstoupí-li do zaměstnání v kratší době před rozhodným dnem, odevzdá doklady podnikateli ihned při vstupu do zaměstnání.

b) Podle stavu v rozhodný den vyplní podnikatel průkaz na podkladě dokladů, jež mu zaměstnanec odevzdá, a vepíše na místě k tomu určeném číslo členské, pod kterým zaměstnanec je pojištěn u revírní bratrské pokladny. Vyhotovené průkazy i s doklady odevzdá nejpozději do 4 týdnů po rozhodném dni dotčeným zaměstnancům, vystoupí-li zaměstnanec dříve, při výstupu. Zároveň s vyhotovením průkazu vyhotoví podnikatel k průkazu přiložený soupisový lístek, který obsahuje údaje o totožnosti a členské číslo uvedené v průkazu. Zaměstnanci potvrdí příjem průkazu na soupisových listcích, které podnikatel zašle do 6 dnů ode dne odevzdání všech průkazů, nejpozději však do 6 dnů po uplynutí uvedených 4 týdnů, spolu s příslušným výkazem příslušné revírní bratrské pokladně.

(2) Nevychotovuje-li průkazy podnikatel, zašle revírní bratrské pokladně, u níž má své